

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-137-26
UD380

Pan Włodzimierz CZARZASTY
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb
Państwa.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Finansów i Gospodarki.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa

Art. 1. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ubezpieczenie udzielane przez podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1, na podstawie ustawy, zwane dalej „ubezpieczeniem gwarantowanym”, dotyczy:

- 1) instrumentów finansujących rozumianych jako umowa lub inna czynność służąca finansowaniu albo refinansowaniu, w całości albo części, kontraktów eksportowych, umów lub inwestycji, o których mowa w pkt 2–6, albo służąca finansowaniu albo refinansowaniu podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2, 3 lub pkt 5 lit. a, w szczególności:
 - a) kredytu bankowego,
 - b) pożyczki,
 - c) limitu kredytowego na wystawianie gwarancji lub akredytyw,
 - d) nabycia lub zagwarantowania emisji papierów wartościowych o charakterze dłużnym, w szczególności obligacji,
 - e) wykupu wierzytelności,
 - f) leasingu;
- 2) kontraktów eksportowych;
- 3) inwestycji bezpośrednich za granicą lub inwestycji podejmowanych w celu realizacji kontraktów eksportowych;
- 4) umów przedsiębiorców zależnych;
- 5) umów lub inwestycji realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, umożliwiających rozpoczynanie, kontynuowanie lub rozwijanie działalności gospodarczej:
 - a) wnoszącej istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, o której mowa w art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 198

z 22.06.2020, str. 13, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/852”, lub

- b) zgodnej z celami i wymiarami unii energetycznej, o której mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1999”, określanych szczegółowo w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu oraz w jego aktualizacjach, o których mowa odpowiednio w art. 3 oraz art. 14 tego rozporządzenia;
 - 6) umów lub inwestycji, których realizacja jest uzasadniona interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 7) ryzyk pokrywanych ubezpieczeniami, o których mowa w dziale II w grupach 3–7 i 9–16 załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1526 oraz z 2026 r. poz. 176, 644 i 846) – w przypadkach, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 10.”;
- 2) w art. 2:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Celem ubezpieczeń gwarantowanych jest umożliwienie polskim przedsiębiorcom udziału w międzynarodowym obrocie handlowym oraz wzrostu ich aktywności na arenie międzynarodowej oraz ochrona podmiotów prywatnych i publicznych na wypadek strat poniesionych w związku z działaniami:

 - 1) wnoszącymi istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu w rozumieniu art. 10 rozporządzenia 2020/852;
 - 2) podejmowanymi na rzecz wymiarów unii energetycznej, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia 2018/1999:
 - a) wzmocniania bezpieczeństwa energetycznego państwa lub

- b) tworzenia wewnętrznego rynku energii, lub
 - c) wdrażania efektywności energetycznej, lub
 - d) obniżania emisyjności gospodarki, lub
 - e) wspierania badań naukowych, innowacji i konkurencyjności w obszarach, o których mowa w lit. a–d;
- 3) uzasadnionymi interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej.”,
- b) w ust. 1a:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) instrumentów finansujących – ochrona jednostek finansujących na wypadek strat poniesionych w związku z finansowaniem albo refinansowaniem, w całości albo części, kontraktu eksportowego, umowy lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2–6, lub podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2, 3 lub pkt 5 lit. a;”,
 - pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) umów lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 i 6 – ochrona podmiotów prywatnych i publicznych na wypadek strat poniesionych w związku z realizacją takiej umowy lub inwestycji;

6) ryzyk pokrywanych ubezpieczeniami, o których mowa w dziale II w grupach 3–7 i 9–16 załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej – ochrona zakładów ubezpieczeń i agencji kredytów eksportowych, udzielających ochrony ubezpieczeniowej na wypadek strat poniesionych w związku z ubezpieczaniem tych ryzyk.”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Celem gwarancji ubezpieczeniowej jest umożliwienie krajowym przedsiębiorcom, przedsiębiorcom zależnym oraz przedsiębiorcom zagranicznym – w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – zawarcia lub realizacji kontraktów eksportowych, umów lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2–6.”,
- d) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ubezpieczenie instrumentów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, obejmuje szkody poniesione przez jednostkę finansującą w związku z finansowaniem albo refinansowaniem kontraktów eksportowych, umów lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2–6, lub finansowaniem podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2, 3 lub pkt 5 lit. a, jeżeli szkody te są następstwem zdarzeń określonych jako:”;

e) ust. 8a i 8b otrzymują brzmienie:

„8a. Ubezpieczenie umów lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 i 6, obejmuje szkody poniesione przez ubezpieczającego lub ubezpieczonego:

1) w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez kontrahenta albo

2) w wyniku realizacji inwestycji

– pod warunkiem że szkody te są następstwem zdarzeń określonych jako ryzyko handlowe, polityczne lub nierynkowe.

8b. W ramach ubezpieczeń gwarantowanych, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 7, podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1, zgodnie z art. 1 ust. 4 przejmuje ryzyko cedowane przez zakład ubezpieczeń lub agencję kredytów eksportowych, wynikające z zawartych przez te podmioty umów ubezpieczenia, pod warunkiem że szkody są następstwem zdarzeń określonych jako ryzyko nadzwyczajne, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 10, w zakresie, w jakim zaistniały w toku wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorców krajowych, przedsiębiorców zagranicznych – w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – lub przedsiębiorców zależnych, również w przypadku gdy podmiot w ramach tej działalności korzysta z instrumentów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1.”;

3) po art. 5a dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5b. Korporacja może obejmować akcje lub nabywać udziały w zagranicznych agencjach kredytów eksportowych, zagranicznych finansowych instytucjach rozwojowych oraz innych zagranicznych podmiotach o zakresie działalności odpowiadającym zadaniom powierzonym Korporacji ustawą, o ile jest to uzasadnione gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Z ubezpieczenia gwarantowanego jako ubezpieczający, ubezpieczony albo zleceniodawca lub beneficjent gwarancji ubezpieczeniowej, z uwzględnieniem art. 5a, mogą korzystać:

- 1) przedsiębiorcy mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy dokonują:
 - a) eksportu krajowych produktów i usług, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 1 i 2,
 - b) inwestycji bezpośrednich za granicą, w tym za pośrednictwem przedsiębiorców zależnych mających siedzibę za granicą;
- 2) przedsiębiorcy zagraniczni – w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który dokonuje eksportu krajowych towarów i usług, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 1 i 2;
- 3) podmioty prywatne lub publiczne zawierające umowy lub dokonujące inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 i 6;
- 4) podmioty udzielające instrumentów finansujących;
- 5) przedsiębiorcy zależni:
 - a) w zakresie, w jakim ubezpieczenie gwarantowane będzie dotyczyć towarów i usług, które stanowiły towary lub usługi krajowe, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 1 i 2,
 - b) dokonujący inwestycji bezpośrednich za granicą;
- 6) członkowie konsorcjum, w skład którego wchodzi przedsiębiorca krajowy lub jego przedsiębiorca zależny, lub przedsiębiorca zagraniczny – w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w ramach tego konsorcjum ma miejsce:
 - a) eksport krajowych produktów i usług, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 1 i 2, lub
 - b) sprzedaż przez przedsiębiorcę zależnego za granicą towarów i usług, które stanowiły towary lub usługi krajowe, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 1 i 2, lub
 - c) inwestycja bezpośrednia za granicą;
- 7) zakłady ubezpieczeń – w przypadku ubezpieczenia gwarantowanego w formie ubezpieczenia pośredniego (reasekuracji);
- 8) agencje kredytów eksportowych – w przypadku udziału w ubezpieczeniu udzielonym przez agencję kredytów eksportowych.

2. Z ubezpieczenia gwarantowanego jako zleceniodawca lub beneficjent gwarancji ubezpieczeniowej może korzystać również przedsiębiorca mający miejsce zamieszkania

albo siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli przedsiębiorcą zależnym tego przedsiębiorcy jest przedsiębiorca mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, umowa lub inwestycja jest realizowana przez zlecniodawcę lub beneficjenta gwarancji ubezpieczeniowej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a udział przedsiębiorcy zależnego w całości tej umowy lub inwestycji wynosi co najmniej 50 % jej wartości.

3. Ubezpieczenie gwarantowane może zostać udzielone mimo niespełnienia wymogu krajowych produktów i usług, w przypadku gdy:

- 1) kontrakt eksportowy został zawarty na okres kredytu poniżej dwóch lat;
- 2) jest realizowane w formie udziału w ubezpieczeniu udzielonym przez agencję kredytów eksportowych;
- 3) dotyczy umów lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5;
- 4) jest uzasadnione interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) dotyczy ryzyk pokrywanych ubezpieczeniami, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 7.

4. Na potrzeby niniejszej ustawy:

- 1) interes bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej oznacza interes bezpieczeństwa i obronności w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.¹⁾);
- 2) gospodarczy interes Rzeczypospolitej Polskiej oznacza wymierną korzyść dla Rzeczypospolitej Polskiej wynikającą z konieczności zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego, wzrostu lub utrzymania zatrudnienia, zwiększenia konkurencyjności lub innowacyjności gospodarki polskiej, w tym z potrzeby wzrostu wymiany handlowej Rzeczypospolitej Polskiej z innymi państwami.

5. Komitet Polityki Ubezpieczeń Gwarantowanych przez Skarb Państwa może określić w formie uchwały wiążącej Korporację szczegółowe kryteria brane pod uwagę przy ocenie zaistnienia interesu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, oraz przesłanek określonych w ust. 4 pkt 2.”;

- 5) art. 6a otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1014 i 1080 oraz z 2026 r. poz. 26, 426, 635, 815 i 1123.

„Art. 6a. Produkt lub usługę, eksportowane w ramach kontraktu eksportowego, uznaje się za krajowe, jeżeli udział składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego wynosi maksymalnie 85 %.”;

6) w art. 6b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pochodzenie produktu lub usługi może być wykazane przez udowodnienie minimalnego procentowego udziału składników pochodzenia krajowego. Minimalny procentowy udział składników pochodzenia krajowego może być wykazany przez udowodnienie pochodzenia krajowego jedynie wybranych składników.”;

7) art. 6e i art. 6f otrzymują brzmienie:

„Art. 6e. 1. Pochodzenie produktu lub usługi, eksportowanych w ramach kontraktu eksportowego, ustala się w oparciu o kalkulację składników pochodzenia krajowego lub zagranicznego na podstawie:

- 1) faktur lub innych dokumentów dotyczących sprzedaży przedmiotu kontraktu eksportowego;
- 2) dokumentów dotyczących wartości składników pochodzenia zagranicznego, w tym faktur i innych dokumentów dotyczących kosztów wytworzenia lub ceny nabycia tych składników, wydruków analitycznych z kont systemu finansowo-księgowego, innych dokumentów oraz informacji dotyczących poniesionych kosztów wytworzenia lub ceny nabycia produktu lub usługi, o których mowa w art. 6c ust. 1;
- 3) dokumentów dotyczących wartości wybranych przez przedsiębiorcę składników pochodzenia krajowego, w tym faktur i innych dokumentów dotyczących kosztów wytworzenia lub ceny nabycia tych składników, wydruków analitycznych z kont systemu finansowo-księgowego, innych dokumentów i informacji dotyczących poniesionych kosztów wytworzenia lub ceny nabycia produktu lub usługi, o których mowa w art. 6c ust. 2;
- 4) dokumentów dotyczących wartości marży z realizacji kontraktu eksportowego, o której mowa w art. 6c ust. 3.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca nie ponosi kosztów wytworzenia lub ceny nabycia, o których mowa w art. 6c ust. 1, składa oświadczenie w tym zakresie.

Art. 6f. 1. Jeżeli uprawnionym z tytułu ubezpieczenia gwarantowanego jest jednostka finansująca, Korporacja może zawrzeć z przedsiębiorcą krajowym, przedsiębiorcą zależnym lub z przedsiębiorcą zagranicznym – w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej – w związku z działalnością którego ta jednostka finansująca lub przedsiębiorca ma uzyskać ubezpieczenie gwarantowane, umowę określającą co najmniej:

- 1) maksymalny procentowy udział składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto, umożliwiający uznanie towaru lub usługi za krajowe, a także określenie sposobu udokumentowania tego udziału, umożliwiającego uznanie towaru lub usługi za krajowe;
- 2) obowiązek udzielania przez tego przedsiębiorcę informacji związanych z realizacją kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego;
- 3) obowiązek dochowania innych wymogów dotyczących tego przedsiębiorcy, wynikających z obowiązujących przepisów prawa polskiego, prawa Unii Europejskiej i prawa międzynarodowego oraz zobowiązań wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju i członkostwa Korporacji w Unii Berneńskiej;
- 4) postanowienia o odpowiedzialności cywilnej w stosunku do Korporacji z tytułu:
 - a) popełnienia – przy zawieraniu kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego – przestępstwa przekupstwa lub innego przestępstwa o podobnym charakterze,
 - b) naruszenia wymogów, o których mowa w pkt 1–3.

2. Naruszenie postanowień umowy, o której mowa w ust. 1, nie może stanowić przesłanki odmowy wypłaty odszkodowania lub kwoty gwarancji jednostce finansującej, o której mowa w ust. 1.”;

- 8) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do zadań Komitetu należy:

- 1) klasyfikowanie krajów w zależności od stopnia ryzyka;
- 2) ustalanie zakresu uprawnień Korporacji do podejmowania decyzji dotyczących zawierania umów ubezpieczenia gwarantowanego;
- 3) opiniowanie wniosków Korporacji o ubezpieczenie gwarantowane oraz zleceń udzielenia gwarancji ubezpieczeniowej w ramach limitu, o którym mowa w art. 5a;
- 4) ocena zaistnienia interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczego interesu Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) wyrażanie zgody na obejmowanie, nabywanie i zbywanie przez Korporację akcji lub udziałów, o których mowa w art. 5b;

- 6) rozpatrywanie rocznych sprawozdań Korporacji z jej działalności;
 - 7) rozpatrywanie propozycji zmian w działalności Korporacji w zakresie ubezpieczeń gwarantowanych, w tym zmian dotyczących określanych przez Korporację szczegółowych warunków i trybu udzielania tych ubezpieczeń, zasad ustalania stawek ubezpieczeniowych oraz wynagrodzeń z tytułu udzielanych gwarancji ubezpieczeniowych, z uwzględnieniem standardów obowiązujących w państwach członkowskich Unii Europejskiej.”;
- 9) art. 7a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 7a. 1. W skład Komitetu wchodzi po jednym powołanym przez Prezesa Rady Ministrów przedstawicieli:
- 1) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych,
 - 2) ministra właściwego do spraw energii,
 - 3) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - 4) ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - 5) ministra właściwego do spraw klimatu,
 - 6) ministra właściwego do spraw obrony narodowej,
 - 7) ministra właściwego do spraw zagranicznych
- w randze sekretarza albo podsekretarza stanu.
2. W przypadku ustania albo braku powołania przedstawiciela, o którym mowa w ust. 1, do czasu powołania w pracach Komitetu na prawach członka Komitetu uczestniczy minister właściwy, o którym mowa w pkt 1–7.”;
- 10) w art. 7b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki, a wiceprzewodniczącym Komitetu – przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Przepis art. 7a ust. 2 stosuje się odpowiednio.
2. Sekretariat Komitetu jest prowadzony przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw gospodarki.”;
- 11) w art. 10:
- a) w ust. 2 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) środki ze zbycia przez Korporację akcji lub udziałów, o których mowa w art. 5b, oraz inne uzyskane przez Korporację przychody wynikające z posiadania tych akcji lub udziałów;”;
 - b) w ust. 2a po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) środki na objęcie lub nabycie przez Korporację akcji lub udziałów, o których mowa w art. 5b, oraz inne wydatki Korporacji wynikające z posiadania tych akcji lub udziałów;”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku ogłoszenia upadłości Korporacji środki pieniężne zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 1, oraz inny majątek Korporacji nabyty w związku z udzielonymi ubezpieczeniami gwarantowanymi nie wchodzi do masy upadłościowej, przy czym majątek ten minister właściwy do spraw gospodarki przeznacza na zaspokojenie zawartych przez Korporację umów ubezpieczeń gwarantowanych, a nadwyżkę przekazuje do budżetu państwa.”;

12) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie wątpliwości, czy powstała szkoda jest następstwem ryzyka określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 9 i 10, ciężar udowodnienia tego faktu spoczywa na ubezpieczającym.”;

13) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pokrycie dokonywanych przez Korporację wydatków z rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1, z wyłączeniem wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 2a pkt 11a, jest gwarantowane przez Skarb Państwa przez udzielanie pożyczek ze środków budżetu państwa.”;

14) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrolę przeprowadzają co najmniej raz na dwa lata pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, zwani dalej „kontrolerami”, na podstawie upoważnienia ministra właściwego do spraw gospodarki do przeprowadzenia kontroli oraz po okazaniu legitymacji służbowej upoważniającej do przeprowadzenia kontroli.”;

15) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Korporacja przedstawia okresowe sprawozdania o stanie rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1, oraz dodatkowe sprawozdania obejmujące w szczególności informacje o zawartych umowach ubezpieczenia gwarantowanego i dokonanych z tego tytułu wypłatach:

1) półroczne – ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki;

- 2) roczne – Radzie Ministrów po otrzymaniu opinii biegłego rewidenta, a następnie opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych i ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Do badania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przez biegłego rewidenta przepisy rozdziału 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640 i 644) stosuje się odpowiednio.

3. Zakres, formę i terminy składania sprawozdań określa, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.”;

- 16) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. Korporacja, do dnia 30 czerwca następnego roku, przedstawia Komitetowi roczne sprawozdania Korporacji z jej działalności, które obejmują:

- 1) stan zobowiązań z tytułu zawartych umów ubezpieczenia gwarantowanego oraz stopień wykorzystania limitu, o którym mowa w art. 5a;
- 2) przychody ze składek, wynagrodzenia z tytułu udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych, wypłacone odszkodowania i kwoty gwarancji ubezpieczeniowych oraz uzyskane kwoty regresów;
- 3) wykonanie ustalonych przez Komitet uprawnień do podejmowania decyzji dotyczących zawierania umów ubezpieczenia gwarantowanego;
- 4) przewidywane zobowiązania z tytułu umów ubezpieczeń gwarantowanych na poszczególne lata;
- 5) poziom stawek ubezpieczeniowych oraz wynagrodzeń z tytułu udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych stosowanych przez Korporację;
- 6) wartość nabytych albo objętych akcji lub udziałów, o których mowa w art. 5b, oraz informację o wykonywaniu z nich praw.”.

Art. 2. W sprawach, w których ma zastosowanie wymóg, o którym mowa w art. 6a ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych zawarciem umowy ubezpieczenia gwarantowanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3. Z dniem wejścia w życie ustawy ustaje członkostwo w Komitecie przedstawiciela ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 4. 1. Do rocznego sprawozdania Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna z jej działalności, składanego za rok 2026, stosuje się art. 7 ust. 2 pkt 8 lit. a–c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do okresowego sprawozdania o stanie rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zawartych umowach ubezpieczenia gwarantowanego i dokonanych z tego tytułu wypłatach, składanego za IV kwartał 2026 r. i za rok 2026, stosuje się art. 16 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Głównym celem projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 146) (dalej: „ustawa”) jest dostosowanie zakresu rzeczowego oferowanej przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (dalej: „Korporacja” lub „KUKE”), w ramach mandatu określonego ustawą, ochrony ubezpieczeniowej do zmieniających się uwarunkowań gospodarczych i geopolitycznych w obszarze:

- bezpieczeństwa i obronności państwa,
- transformacji klimatycznej i energetycznej kraju,
- pozycji Polski na rynkach międzynarodowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, proponuje się wzmocnienie koordynacji polityki dotyczącej ubezpieczeń gwarantowanych przez Skarb Państwa poprzez zmianę składu, zakresu i mechanizmu działania Komitetu Polityki Ubezpieczeń Gwarantowanych przez Skarb Państwa (dalej: „Komitet”).

[Bezpieczeństwo i obronność państwa] Proponowane rozszerzenie mandatu w tym zakresie jest konsekwencją zmiany na przestrzeni ostatnich trzech lat polityk kredytowych europejskich banków komercyjnych, które uwzględniają wzrost niepewności geopolitycznej wynikającej z napaści w 2022 r. Federacji Rosyjskiej na Ukrainę oraz pojawienia ryzyka konfliktu zbrojnego w Europie. W Ministerstwie Rozwoju i Technologii trwają prace nad Strategią Rozwoju Przemysłu Obronnego na lata 2026–2030, w której zwraca się uwagę na potrzebę zapewnienia środków publicznych na finansowanie dłużne przemysłowego sektora obronnego oraz przedsiębiorstw wytwarzających produkty o podwójnym przeznaczeniu („dual-use”). W projekcie tej Strategii zwraca się uwagę, że finansowanie to powinno być uzupełniane przez banki komercyjne. W związku z wprowadzanymi przez banki komercyjne nowymi politykami kredytowymi, uzyskanie finansowania komercyjnego nie powinno być w najbliższej przyszłości problemem dla przedsiębiorców realizujących w sposób ciągły dostawy na rzecz państwa (głównie Sił Zbrojnych RP, ale też samorządów). Przewiduje się, że zabezpieczenia płatności gwarancjami ubezpieczeniowymi KUKE będą służyć w tym przypadku zwiększeniu możliwej skali finansowania. Dłużne finansowanie może być natomiast znacząco utrudnione w przypadku przedsiębiorców wchodzących na rynek (start-upów), których inwestycje z reguły charakteryzują się dużymi ryzykami ze względu na brak standaryzacji oferowanych produktów lub usług, wymagany zazwyczaj przez nabywców publicznych, oraz brak wystarczających

kapitałów własnych. Korporacja będzie mogła punktowo zabezpieczać tego typu ryzyka i tym samym zapewnić wzrost strumienia środków finansowych angażowanych w przemysłowy sektor obronny.

Projekt zakłada rozszerzenie ustawowego mandatu KUKE o oferowanie ochrony ubezpieczeniowej dla umów i inwestycji, których realizacja będzie uzasadniona interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.). Proponuje się, aby KUKE mogła oferować ubezpieczeniowe gwarancje spłaty kredytów przeznaczonych na wydatki inwestycyjne przedsiębiorców (CAPEX), służące uruchamianiu w Polsce produkcji lub rozpoczęciu świadczenia usług na rzecz Sił Zbrojnych RP albo przyczyniających się do zapewnienia szeroko rozumianego bezpieczeństwa cywilnego. Przewiduje się, że ta forma ubezpieczenia może spotkać się z zainteresowaniem przedsiębiorców z krótką historią obecności na rynku, o małej kapitalizacji, gdzie finansowanie długiem wiąże się z wysokimi ryzykami, trudnymi do samodzielnego zaakceptowania przez instytucje finansujące. Inwestycje realizowane poza terytorium Polski przez przedsiębiorców zagranicznych, finansowane długiem albo ze środków własnych przedsiębiorcy, będą zabezpieczane przez KUKE w formule, takiej jak w przypadku ubezpieczenia kredytu dla nabywcy, także wtedy, gdy nie będą w nich uczestniczyć polscy przedsiębiorcy w ramach zawartych przez nich kontraktów eksportowych, o ile te inwestycje będą podejmowane w celu realizowania z nich dostaw dla polskich odbiorców. Mandat KUKE do objęcia ochroną ubezpieczeniową transakcji nie będzie w tym przypadku wymagał udziału w kontrakcie/inwestycji polskiego przedsiębiorcy, a samo ubezpieczenie będzie mogło być realizowane w formule „untied”, tj. bez rzeczywistego powiązania z importem/eksportem towarów lub usług. Mandat KUKE będzie wynikał ze zdiagnozowanego uprzednio interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej. W tym przypadku ochrona ubezpieczeniowa będzie świadczona na mocy i zgodnie z regulacjami OECD, dotyczącymi wsparcia kredytów eksportowych. Zakłada się, że oferowanie przez KUKE ubezpieczeniowych gwarancji płatniczych zwiększy zainteresowanie banków finansowaniem inwestycji przedsiębiorstw sektora obronnego, a w przypadku przedsięwzięć o bardzo wysokim poziomie ryzyka niejednokrotnie umożliwi realizację danego przedsięwzięcia inwestycyjnego. Zwiększenie skali finansowania przedsięwzięć na wczesnym etapie rozwoju pozwoli z kolei na późniejsze selekcionowanie produkcji użytecznej dla potrzeb bezpieczeństwa i obronności państwa. Ponadto zmiana umożliwi oferowanie przez KUKE gwarancji kontraktowych dla tego sektora na rynku krajowym (zabezpieczających zaliczkowe

finansowanie kontraktów zbrojeniowych przez zamawiających oraz roszczenia zamawiających z tytułu nieprawidłowego wykonania tych umów), co przyczyni się do budowania polskich łańcuchów dostaw w produkcji zbrojeniowej i „dual use” oraz większej niezależności i kompetencji polskich przedsiębiorców w tym obszarze.

[Transformacja klimatyczna i energetyczna kraju] Mandat KUKI w zakresie transformacji klimatycznej, oparty o postanowienia art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13, z późn. zm.), zgodnie z taksonomią ustaloną w rozporządzeniach wykonawczych do ww. rozporządzenia sprowadza się aktualnie do wsparcia działalności gospodarczej w obszarze wytwarzania energii elektrycznej z OZE, w cyklu jądrowym oraz z wykorzystaniem turbin gazowych, pod warunkiem zastąpienia w cyklu życia elektrowni lub elektrociepłowni paliwa gazowego bezemisyjnym (np. wodorem).

Proponowana zmiana ma na celu wyjście poza dopuszczalne w pro-klimatycznej taksonomii UE ww. rodzaje projektów w zakresie wytwarzania energii w celu umożliwienia obejmowania ochroną ubezpieczeniową KUKI projektów realizujących wszystkie pięć filarów unii energetycznej UE, określonych w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.) (dalej: „rozporządzenie 2018/1999”). W czasie, który upłynął od nowelizacji ustawy w 2023 r. (Dz. U. poz. 1859) Korporacja zdiagnozowała zainteresowanie rynku wsparciem działalności w zakresie wytwarzania energii, wykraczającym poza taksonomię UE. Dotyczy to przede wszystkim zastępowania w polskim systemie elektroenergetycznym bloków węglowych jednostkami gazowymi, które nie będą w stanie spełnić parametrów technicznych wskazanych w taksonomii.

Budowa bloków gazowych w Polsce nie jest celem samym w sobie, lecz wynika z potrzeb systemowych. Jednostki gazowe charakteryzują się wysoką elastycznością pracy i zdolnością do stabilizowania systemu elektroenergetycznego, co ma kluczowe znaczenie w warunkach dynamicznie rosnącego udziału niestabilnych odnawialnych źródeł energii, takich jak

energetyka wiatrowa i fotowoltaika. Ponadto w porównaniu do węgla kamiennego, technologie gazowe cechują się niższą emisyjnością, co uzasadnia ich wykorzystanie jako elementu transformacji energetyczno-klimatycznej w charakterze paliwa przejściowego. W przypadku sektora ciepłowniczego proces konwersji jednostek wytwórczych z węgla opiera się również na wykorzystaniu paliw przejściowych, takich jak gaz oraz biomasa. Rozwiązania te umożliwiają stopniowe odchodzenie od wysokoemisyjnych technologii oraz przygotowanie infrastruktury do wdrażania docelowych, niskoemisyjnych źródeł ciepła.

Proponowane przez rynek rozszerzenie zakresu wsparcia mieści się w celach i wymiarach unii energetycznej, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (dalej: „rozporządzenie 2018/1999”) oraz jest zgodne z kierunkami zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 3 tego rozporządzenia oraz jego aktualizacją (z 2026 r.).

Oprócz wsparcia projektów energetycznych i ciepłowniczych KUK planuje również oferowanie ochrony ubezpieczeniowej dla projektów specjalistycznego budownictwa, dotyczących obu tych obszarów. Ogólnie planowane wsparcie będzie realizowane w formie płatniczych gwarancji ubezpieczeniowych i gwarancji kontraktowych, zabezpieczających realizację inwestycji. Zakres rzeczowy wsparcia wpisuje się w pierwsze trzy filary unii energetycznej UE, tj. redukcję emisyjności, efektywność energetyczną i bezpieczeństwo energetyczne. W dalszej kolejności wsparcie KUK będzie mogło objąć także działalność gospodarczą związaną z czwartym i piątym filarem, tj. wewnętrznym rynkiem energii (np. rozbudowa międzynarodowych połączeń elektroenergetycznych) oraz badaniami naukowymi, innowacjami i konkurencyjnością (np. wsparcie firm działających na rzecz efektywności energetycznej).

Rozszerzenie mandatu KUK do oferowania ubezpieczeń w ww. zakresie zwiększy strumień finansowania działań określonych w przyjętej w 2026 r. przez Radę Ministrów na podstawie art. 14 rozporządzenia 2018/1999 aktualizacji Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r. z perspektywą do 2040 r. i przyczyni się do realizacji określonych w tym dokumencie celów.

[Inwestycje kapitałowe w zagraniczne instytucje o podobnym jak KUKE profilu działalności] KUKE jako polska agencja kredytów eksportowych (dalej: „ECA”) działa od 1994 r. W ostatnim czasie skokowo zwiększa swoją ekspozycję w każdym obsługiwanym segmencie, w tym w obszarze ubezpieczeń długoterminowych kredytów eksportowych, dla którego to celu została powołana. Zwiększenie aktywności w tym segmencie jest realizowane przez Korporację poprzez zawieranie umów o współpracy z bankami oraz z ECA operującymi w innych państwach. Na obecnym etapie rozwoju swojej działalności wzrost skali zaangażowania Korporacji w efekcie ww. form współpracy może być wzmocniony ustawowym upoważnieniem Korporacji do nabywania akcji lub udziałów w zagranicznych ECA, zagranicznych finansowych instytucjach rozwojowych oraz innych zagranicznych podmiotach o zakresie działalności odpowiadającym zadaniom powierzonym Korporacji ustawą. Proponowanym warunkiem umożliwiającym tego typu inwestycje KUKE jest spełnianie przesłanek w określonym w projekcie gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej (w 2020 r. do ustawy wprowadzono definicję interesu Rzeczypospolitej Polskiej – vide: art. 6 ust. 3. Aktualnie zaistnienie tego interesu w odniesieniu do składanych do KUKE wniosków o udzielenie ubezpieczenia gwarantowanego przez Skarb Państwa umożliwia jedynie niestosowanie określonych w ustawie wymogów minimalnego udziału składników krajowych w ubezpieczanych kontraktach eksportowych).

Umożliwienie KUKE dokonywania inwestycji kapitałowych w zagraniczne instytucje o podobnym profilu działalności, o ile będzie to uzasadnione gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej, w zamierzeniu projektodawcy ma na celu pogłębianie współpracy międzynarodowej przedsiębiorców, zwiększenie ich dostępu do wspólnych programów ubezpieczeniowych i finansowych oraz, w konsekwencji, wzmacnianie pozycji polskiego eksportu. Biorąc pod uwagę, że współczesna rola ECA ewoluuje z pasywnego ubezpieczyciela w aktywnego kreatora możliwości rynkowych, zastosowanie proponowanego instrumentu wpisaloby się w strategię transformacji KUKE z podmiotu lokalnego w gracza międzynarodowego, wspierającego polską gospodarkę w regionach o najwyższym potencjale wzrostu (np. w Afryce) oraz w krajach o strategicznym dla Polski znaczeniu geopolitycznym (np. w Ukrainie).

Inwestując na rynku afrykańskim, KUKE zyskałaby parasol ochronny dla polskich transakcji. W praktyce oznacza to, że w przypadku problemów z płatnościami, np. braku dewiz w danym kraju, zobowiązania wobec KUKE i polskich eksporterów mogłyby być traktowane w sposób uprzywilejowany. Afryka oferuje wysokie marże, ale obarczona jest wysokim ryzykiem

politycznym i handlowym. Współpraca kapitałowa pozwoliłaby na reasekurację i podział ryzyka na preferencyjnych warunkach, co umożliwiłoby ubezpieczanie projektów, które samodzielnie byłyby zbyt ryzykowne w kontekście wymaganego prawem UE samofinansowania się ubezpieczeń oferowanych ze wsparciem państwa (gwarantowanych przez państwo). Jako udziałowiec Korporacja zyskałaby dostęp do unikalnej wiedzy o kondycji lokalnych firm i rządów, co istotnie poprawiłoby jakość oceny ryzyk towarzyszących ubezpieczanym transakcjom. Polska od lat stara się zintensyfikować wymianę handlową z Afryką, a wejścia kapitałowe KUKE do afrykańskich ECA dawałyby silny sygnał polityczny, że Polska traktuje ten kierunek priorytetowo. Zmieniłoby to pozycję Polski z zewnętrznego obserwatora na współgospodarza afrykańskiego rynku finansowego. Kraje takie jak Niemcy, Francja czy Chiny mają silnie ugruntowane struktury wsparcia w Afryce, więc obecność KUKE wyrównałaby szanse polskich firm, dając im instrumenty finansowe porównywalne z możliwościami innych krajów. Ponadto udział w organach decyzyjnych afrykańskich ECA pozwalałby Polsce wpływać na standardy handlowe i inwestycyjne w regionie, promując polskie technologie i rozwiązania (np. w sektorze rolnym, fintech czy zielonej energii).

Inną potencjalną ewentualnością są inwestycje na rynku ukraińskim. Szacunkowe koszty odbudowy Ukrainy wynoszą setki miliardów dolarów. Bycie udziałowcem na tym rynku dałoby KUKE bezpośredni wgląd w planowane projekty infrastrukturalne i energetyczne oraz większe możliwości w ich ubezpieczeniu dla polskich wykonawców. Kapitałowe wejście pozwalałoby również na ujednolicenie procedur oceny ryzyka między Polską a Ukrainą. Strategia Polski zakłada bycie głównym hubem logistyczno-finansowym dla Ukrainy, a zastosowanie projektowanego instrumentu cementowałoby w tym przypadku tę rolę i dawało większe możliwości działania. Ponadto przełożyłoby się na realny wpływ na kierunki rozwoju ukraińskiego handlu zagranicznego, a to pozwoliłoby na promowanie synergii gospodarczych, np. łączenie ukraińskich zasobów z polskim przetwórstwem i logistyką.

[Zmiana kompetencji Komitetu] Proponuje się zmianę zakresu odpowiedzialności Komitetu, który pełni funkcję quasi-nadzorczą w stosunku do gwarantowanej przez Skarb Państwa działalności KUKE. Aktualnie mandat Komitetu, sprawowany od 1997 r., obejmuje m.in. akceptowanie szczegółowych warunków i trybu udzielania tych ubezpieczeń oraz zasad ustalania stawek ubezpieczeniowych oraz wynagrodzeń z tytułu udzielanych gwarancji ubezpieczeniowych, z uwzględnieniem standardów obowiązujących w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Standardem jest w tym przypadku przygotowywanie propozycji przez KUKE i przekazywanie ich Komitetowi do zatwierdzania.

Do 2023 r. gwarantowana działalność KUKE obejmowała wyłącznie obszar ubezpieczeń związanych z eksportem, w 2023 r. ustawodawca rozszerzył mandat KUKE na ubezpieczenia krajowe w obszarze transformacji klimatyczno-energetycznej kraju i ubezpieczenia ryzyka nadzwyczajnego materializującego się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Po upływie 22 lat od akcesji Polski do UE problematyka prawa unijnego, które bezpośrednio oddziałuje na warunki udzielania przez KUKE ochrony ubezpieczeniowej, jest dobrze rozpoznana, zarówno przez Korporację, jak i odpowiedzialne agendy rządowe. Problematyka ta sprowadza do podstawowego zagadnienia, tj. zgodności warunków oferowanej i udzielanej ochrony ubezpieczeniowej ze wspólnym rynkiem.

Zgodnie z ustawą KUKE udziela ubezpieczeń w czterech formach: ubezpieczenia bezpośredniego, ubezpieczenia pośredniego, tj. reasekuracji czynnej, gwarancji (lub re-gwarancji) ubezpieczeniowej oraz udziału w ubezpieczeniu udzielonym przez agencję kredytów eksportowych, który stanowi szczególny przypadek reasekuracji czynnej (por. art. 1 ust. 3 ustawy) – bazujący na współpracy międzynarodowej pomiędzy Korporacją i jej odpowiednikami (ECA) w poszczególnych krajach, w oparciu o zawierane przez KUKE ramowe umowy reasekuracyjne.

Obszar wsparcia eksportu przez agendy państwa, głównie ECA, jest regulowany przez Porozumienie OECD w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych (dalej: „Porozumienie”), którego UE jest stroną. Przyjmuje się, że wypełnianie warunków wsparcia eksportu określonego w szczególności w implementującym Porozumienie do prawa Unii Europejskiej rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylające decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE (Dz. Urz. UE L 326 z 08.11.2011, str. 45, z późn. zm.) jest zgodne ze wspólnym rynkiem i nie stanowi niedozwolonej pomocy publicznej. Do ubezpieczania realizowanych w Polsce umów i inwestycji w obszarze transformacji klimatyczno-energetycznej KUKE stosuje wyłącznie formę gwarancji ubezpieczeniowych. Warunki udzielania gwarancji ubezpieczeniowych w państwach członkowskich UE regulują z kolei wytyczne, ujęte w obwieszczeniu Komisji Europejskiej w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji (Dz. Urz. UE C 71 z 11.03.2000, str. 14). Komisja Europejska przyjmuje, że wypełnienie przez udzielających gwarancji warunków określonych w obwieszczeniu eliminuje ryzyko uznania tego rodzaju pomocy za niezgodną ze wspólnym rynkiem, co zostało potwierdzone przez KE w 2024 r. w niewiążącej opinii dla KUKE (tzw. Letter of comfort)

dotyczącej prenotyfikowanego przez Polskę programu gwarancji zabezpieczających spłatę należności z umów i inwestycji w obszarze transformacji klimatyczno-energetycznej Polski.

Projekt przewiduje również udzielanie wsparcia dla inwestycji i umów w obszarze bezpieczeństwa i obronności państwa. Realizację projektów inwestycyjnych mających na celu produkcję i sprzedaż wyłącznie sprzętu wojskowego, na podstawie art. 346 ust. 1 lit. b Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), uznaje się za zgodną ze wspólnym rynkiem. Określona w 1958 r. przez Radę (obecnie UE) na podstawie przepisu art. 293 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w decyzji 255/58 lista produktów o przeznaczeniu ściśle wojskowym obejmuje broń ręczną, automatyczną i artyleryjską, amunicję, bomby, torpedy, rakiety oraz pociski naprowadzające, wojskowy sprzęt kierowania ogniem, czołgi oraz specjalistyczne pojazdy bojowe, środki trujące lub radioaktywne, prochy, środki wybuchowe i miotające, okręty wojenne, samoloty wojskowe, wojskowy sprzęt elektroniczny, a także inny sprzęt do celów wojskowych. Art. 346 ust. 1 lit. b TfUE nie obejmuje natomiast produkcji i sprzedaży sprzętu i usług „dual use”. Biorąc pod uwagę, że zasadnicza część wsparcia dla produkcji, sprzedaży i usług „dual use” będzie udzielana przez KUKE w formie gwarancji ubezpieczeniowych, zdaniem projektodawcy można przyjąć, że wsparcie to będzie zgodne ze wspólnym rynkiem, warunki tych gwarancji będą bowiem zgodne z ww. obwieszczeniem KE.

Zakłada się także, że wsparcie KUKE, zarówno w obszarze ściśle wojskowym, jak i produkcji, sprzedaży i usług o podwójnym zastosowaniu, będzie dotyczyło inwestycji realizowanych poza granicami kraju przez przedsiębiorców zagranicznych w formule ubezpieczania kredytu dla nabywcy (nie gwarancji). Ochrona ubezpieczeniowa w formule ubezpieczania kredytu dla nabywcy będzie udzielana zgodnie z określonymi w Porozumieniu warunkami dla kredytów eksportowych. Zdaniem projektodawcy wsparcie tego typu inwestycji z przeznaczeniem czysto wojskowym mieści się w zakresie materialnym, określonym w art. 346 ust. 1 lit. b TfUE. Biorąc jednak pod uwagę, że produkcja, sprzedaż i usługi „dual use” wykraczają poza działalność dla celów wojskowych, a wsparcie tego typu produkcji i usług w formule ubezpieczenia kredytu dla nabywcy lokuje się poza Porozumieniem, zakłada się, że warunki udzielania tego rodzaju wsparcia w obszarze „dual use” powinny być dla pewności prawnej notyfikowane KE.

Podobnie rzecz się ma ze wsparciem udzielanym w formie reasekuracji ryzyka nadzwyczajnego. KUKE, w oparciu o przepisy ustawy oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 października 2025 r. w sprawie ryzyka nadzwyczajnego przejmowanego przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna (Dz. U. poz. 1468), przygotowała program takiej reasekuracji, który obejmuje reasekurację ryzyk politycznych

występujących na terytorium Ukrainy, związanych z wykonywanym przez polskich przewoźników transportem na terytorium tego kraju. Określony w rozporządzeniu zakres i rodzaj reasekurowanego ryzyka nadzwyczajnego oraz proponowane warunki reasekuracji, w tym podział ryzyka i składki ubezpieczeniowej, zostały notyfikowane przez Polskę KE w 2024 r. KE wydała decyzję w sprawie: State Aid SA.111121 (2023/N) – Poland Reinsurance of transport insurance on the territory of Ukraine¹⁾.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz fakt, że to Korporacja przed uruchomieniem wsparcia w danym obszarze dokonuje rozeznania rynku, a także inicjuje jako potencjalny udzielający pomocy publicznej notyfikację KE poszczególnych produktów ubezpieczeniowych, wydaje się celowym, aby mogła ona określać warunki i tryb udzielania tego wsparcia oraz sposób ustalania wynagrodzeń za to wsparcie (sposobu ustalania składki ubezpieczeniowej lub wynagrodzenia za udzielone gwarancje). W odniesieniu do wynagrodzenia Korporacji istotne jest ustalanie go na poziomie odpowiadającym wynagrodzeniom oferowanym przez rynek (w przypadku instrumentów dostępnych na rynku) lub zgodnie z Porozumieniem (w przypadku instrumentów niedostępnych na rynku komercyjnym). Istotne jest również, aby programy wsparcia były skonstruowane w sposób zapewniający ich samofinansowanie się.

W związku z powyższym proponuje się ustawowe upoważnienie KUKE do samodzielnego określania szczegółowych warunków i trybu udzielania tych ubezpieczeń, zasad ustalania stawek ubezpieczeniowych oraz wynagrodzeń z tytułu udzielanych gwarancji ubezpieczeniowych, z uwzględnieniem standardów obowiązujących w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz wskazanie w ustawie dla Komitetu funkcji nadzoru następczego w tym zakresie. Nadzór ten polegałby na możliwości zgłaszania Przewodniczącemu Komitetu przez członków tego organu propozycji zmian w działalności Korporacji w zakresie ubezpieczeń gwarantowanych, w tym zmian szczegółowych warunków i trybu udzielania tych ubezpieczeń oraz zasad ustalania stawek ubezpieczeniowych oraz wynagrodzeń z tytułu udzielanych gwarancji ubezpieczeniowych, z uwzględnieniem standardów obowiązujących w państwach członkowskich Unii Europejskiej, który kierowałby te propozycje do rozpatrzenia na posiedzeniu (por. uzasadnienie zmiany art. 7b, drugi akapit). Propozycje te byłyby rozpatrywane przez Komitet na posiedzeniach z udziałem Korporacji, a podjęte w uchwałach zmiany warunków lub trybu udzielania przez KUKE ochrony ubezpieczeniowej wiązałyby Korporację. Zdaniem projektodawcy proponowany mechanizm

¹⁾ Authorisation for State aid pursuant to Articles 107 and 108 of the Treaty on the Functioning of the European Union Cases where the Commission raises no objections SA.111121 (Dz. Urz. UE C 3143 z 3.06.2025 r., str. 1).

zapewni członkom Komitetu możliwość reakcji w przypadku uznania danego programu wsparcia KUKE za budzący wątpliwości w kontekście dopuszczalności pomocy publicznej, a jednocześnie znacznie uelastyczni system podejmowania decyzji o warunkach i trybie udzielania wsparcia w ramach systemu ubezpieczeń gwarantowanych przez Skarb Państwa.

Proponowane zmiany zakresu zadań wykonywanych przez Komitet opisano w części szczegółowej uzasadnienia dotyczącej art. 7 ustawy.

[Zmiana składu Komitetu] Biorąc pod uwagę proponowaną zmianę systemowego podejścia do mandatu KUKE w obszarze transformacji energetycznej kraju w kierunku wpisania wsparcia Korporacji w Krajowy Plan w dziedzinie Energii i Klimatu, we wdrożeniu aktualizacji którego wiodącą rolę pełni obecnie Minister Energii, proponuje się uzupełnienie składu Komitetu o przedstawiciela ministra właściwego do spraw energii. Mając na względzie proponowane rozszerzenie mandatu KUKE na sprawy obejmujące bezpieczeństwo i obronność, zaproponowano zastąpienie przedstawiciela ministra właściwego do spraw rynków rolnych przez reprezentanta ministra właściwego do spraw obrony narodowej. Proponowana zmiana w tym zakresie dyktowana jest również strukturą wsparcia udzielonego przez KUKE, w której udział branży produktów rolnych i artykułów spożywczych w latach 2024–2025 stanowił, w zakresie stosowanych w tym przypadku polis obrotowych, ok. 8–9 % (ok. 2 % eksportu branży rolno-spożywczej ogółem). Może to wskazywać, że eksporterzy żywności korzystają z innych mechanizmów wsparcia eksportu. Polska plasuje gros eksportu żywności na rynkach państw europejskich z wykorzystaniem krótkoterminowych instrumentów finansujących, gdzie wsparcie ECA jest zabronione ze względu na w pełni rozwinięte mechanizmy rynkowe. Ponadto decyzje o udzieleniu ochrony ubezpieczeniowej w tym obszarze, ze względu na wysokość sum ubezpieczenia, dotychczas były podejmowane wyłącznie przez Korporację na podstawie uprawnienia przyznanego przez Komitet tzw. uchwałą kompetencyjną. Zdaniem projektodawcy zwiększenie liczby członków Komitetu tylko o jednego reprezentanta pomoże zapewnić niezbędną efektywność pracy tego organu, co może mieć szczególne znaczenie przy wyrażaniu zgody na ubezpieczenia coraz częściej o bardzo dużych sumach ubezpieczenia lub kwotach gwarancji, wynoszących nawet kilkaset mln EUR lub kilku mld PLN. Podczas finalizowania dużych kwotowo ubezpieczeń często występuje presja czasowa, co dotyczy m.in. udziału Korporacji w ubezpieczeniach innych ECA.

Szczegółowe rozwiązania wprowadzane do ustawy

[Art. 1 ustawy] W art. 1 ust. 2 pkt 1 proponuje się uwzględnienie mechanizmu refinansowania poniesionych nakładów lub długu. Refinansowanie jest standardową praktyką w odniesieniu do kontraktów lub inwestycji, która dotyczy w szczególności wykorzystania mechanizmu dźwigni finansowej lub przejęcia finansowania przez inną instytucję finansującą. Proponowana zmiana ma charakter doprecyzowujący. Ponadto proponuje się rozszerzenie ochrony ubezpieczeniowej na wszystkie stosowane przez Korporację instrumenty bieżącego finansowania podmiotów realizujących umowy i inwestycje:

- w zakresie transformacji klimatyczno-energetycznej kraju (w ramach poszerzonego mandatu) – na terytorium Polski,
- w zakresie obronności i bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej (w ramach nowego mandatu) – na terytorium Polski i za granicą.

Obecnie z pełnej ochrony ubezpieczeniowej w zakresie finansowania działalności bieżącej mogą korzystać jedynie przedsiębiorcy dokonujący eksportu towarów i usług, względnie ich przedsiębiorcy zależni, plasujący swoją ofertę na rynkach zagranicznych. Obejmuje ona gwarancyjne zabezpieczenie spłaty krótkoterminowych kredytów finansujących daną umowę albo inwestycję, a także spłaty należności podmiotów realizujących te umowy lub inwestycje wobec ich kontrahentów (dostawców) lub instytucji finansujących tych kontrahentów. Inaczej mówiąc pełna ochrona finansowania działalności bieżącej ubezpieczających zapewnia zabezpieczenie łańcucha dostaw na rzecz realizowanych przez nich umów i inwestycji. Rozszerzenie katalogu przedsiębiorców uprawnionych do wnioskowania do KUKE o ochronę ubezpieczeniową należności krótkoterminowych w ww. zakresie przyczyni się zatem do wzmocnienia łańcucha dostaw dla przedsięwzięć w obszarze transformacji klimatyczno-energetycznej kraju oraz realizowanych na rzecz bezpieczeństwa i obronności państwa. Zapewnienie tego typu ochrony ubezpieczeniowej może mieć istotne znaczenie w przypadku przedsiębiorców o mniejszych kapitałach własnych, realizujących przedsięwzięcia o podwyższonym poziomie ryzyka.

W art. 1 ust. 2 pkt 5 proponuje się rozszerzyć mandat KUKE do obejmowania ochroną ubezpieczeniową umów i inwestycji umożliwiających rozpoczęcie, kontynuowanie lub rozwijanie działalności gospodarczej zgodnej z celami i wymiarami unii energetycznej, o której mowa w art. 1 rozporządzenia 2018/1999, określanych szczegółowo w zintegrowanym, zaktualizowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu, o którym

mowa w art. 3 tego rozporządzenia. Rozszerzenie zakresu rzeczowego ubezpieczeń KUKE w ww. zakresie zostało uzasadnione w części ogólnej uzasadnienia projektu (str. 2–3).

W art. 1 ust. 2 pkt 6 proponuje się rozszerzyć mandat Korporacji do obejmowania ochroną ubezpieczeniową umów i inwestycji uzasadnionych interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej, w pierwszym z ww. obszarów także realizowanych poza terytorium Polski. Na potrzeby projektu stosowne definicje wprowadza się w art. 6 ust. 4 ustawy. Rozszerzenie zakresu rzeczowego ubezpieczeń KUKE w ww. zakresie zostało uzasadnione w części ogólnej uzasadnienia projektu, powyżej (str. 1–2).

W art. 1 ust. 1 pkt 7 (aktualnie pkt 6) proponuje się objęcie terytorium Polski możliwością ubezpieczania przez KUKE ryzyka nadzwyczajnego, o którym mowa w art. 2 ust. 8b ustawy. Obecnie pod rządami ustawy możliwa jest wyłącznie reasekuracja przez KUKE ryzyka materializującego się poza terytorium Polski. Zdaniem projektodawcy zasadne jest rozszerzenie ustawowego mandatu KUKE na pokrywanie ochroną ubezpieczeniową zdarzeń określonych w ustawie jako ryzyko nadzwyczajne, mogących zaistnieć także na terytorium Polski. Zmiana taka umożliwi instytucjonalną reakcję na potencjalne pojawienie się luk rynkowych na komercyjnym rynku ubezpieczeniowym, spowodowane sytuacjami kryzysowymi takimi np. jak pandemia choroby zakaźnej lub wynikającymi z intencjonalnych działań aktorów zewnętrznych. KUKE jest przygotowana do świadczenia tego typu reasekuracji także na rynku krajowym. W lutym 2026 r. na mocy omawianego przepisu w zakresie określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 października 2025 r. w sprawie ryzyka nadzwyczajnego przejmowanego przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna, wydanym na podstawie art. 2 ust. 10 ustawy, KUKE uruchomiła program reasekuracji ubezpieczeń transportu na terytorium Ukrainy.

[Art. 2 ustawy] Proponowane zmiany brzmienia przepisów w art. 2 bezpośrednio wynikają z rozszerzenia w art. 1 ust. 2 zakresu rzeczowego i podmiotowego działalności KUKE. Ust. 1 dostosowuje się do zmian zaproponowanych w art. 1 ust. 2 pkt 5 i 6, rozszerzając cel generalny ubezpieczeń gwarantowanych (bezpośrednich i w formie reasekuracji lub udziału w ubezpieczeniu ECA) na ubezpieczenia w zakresie określonym rozporządzeniem 2018/1999 (pkt 2) oraz w zakresie uzasadnionym interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej (pkt 3).

Proponowana zmiana w ust. 1a (cele szczegółowe ubezpieczeń udzielanych w formach jak w akapicie powyżej) ma na celu dostosowanie przepisów do:

- w pkt 1 – rozszerzonego katalogu podmiotów korzystających z obejmowanych na wniosek instytucji finansujących ochroną ubezpieczeniową instrumentów finansujących, o przedsiębiorców realizujących umowy i inwestycje w rozszerzanym projektem obszarze transformacji klimatyczno-energetycznej kraju oraz w zakresie uzasadnionym interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej. Uzupełnia się również przepis odpowiednio o możliwość obejmowania ochroną ubezpieczeniową instrumentu finansującego służącego refinansowaniu,
- w pkt 5 – poszerzonego katalogu podmiotów, jak w pierwszym tiret, w odniesieniu do umów i inwestycji, gdzie wnioskującymi o udzielenie ochrony ubezpieczeniowej są przedsiębiorcy realizujący te umowy lub inwestycje,
- w pkt 6 – wprowadzanego w projekcie rozszerzenia reasekuracji na ryzyko nadzwyczajne materializujące się na terytorium Polski.

Proponowana zmiana w ust. 2, określającym cel ogólny ubezpieczeń udzielanych w formie gwarancji, jest dostosowaniem przepisu do rozszerzanego w art. 1 ust. 2 ustawy zakresu rzeczowego ubezpieczeń. Ponadto w przepisie wskazano jako adresata normy przedsiębiorców zagranicznych w zakresie ich działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę w Polsce, którzy są uprawnieni do występowania o ochronę ubezpieczeniową (por. art. 6 ust. 1).

Proponowana zmiana ust. 4, określającego cel szczegółowy udzielanych gwarancji ubezpieczeniowych, ma na celu dostosowanie brzmienia przepisu do poszerzonego w art. 1 ust. 2 pkt 5 i 6 zakresu rzeczowego ubezpieczeń oraz rozszerzonego w art. 1 ust. 2 pkt 1 zakresu podmiotowego ubezpieczeń. W przypadku instrumentów finansujących przepis uzupełnia się odpowiednio o możliwość obejmowania ochroną ubezpieczeniową instrumentu finansującego służącemu refinansowaniu.

Proponowana zmiana ust. 8a, który aktualnie określa zakres ryzyk pokrywanych ubezpieczeniem gwarantowanym dotyczącym umów i inwestycji w zakresie transformacji klimatycznej kraju, ma na celu dostosowanie przepisu do rozszerzonego w art. 1 ust. 2 pkt 5 i 6 zakresu rzeczowego ubezpieczeń bezpośrednich lub udzielanych w formie reasekuracji i udziału w ubezpieczeniu ECA.

Proponowana zmiana ust. 8b, który określa zakres rzeczowy i podmiotowy ubezpieczeń, które mogą być pokrywane przez KUKE w zakresie ryzyka nadzwyczajnego, ma na celu wyłącznie zmianę alternatywy rozłącznej na łączną w odniesieniu do możliwej reasekuracji zakładów

ubezpieczeń i ECA. Zmiana ta wynika z potencjalnej możliwości wykorzystania w przyszłości tego instrumentu w sytuacji, gdy dany zakres ryzyka pokrywany będzie zarówno przez zakład ubezpieczeń, jak też przez ECA. Ponadto proponuje się zmianę sformułowania „oddziały przedsiębiorców zagranicznych mające siedzibę” na wyrażenie „przedsiębiorców zagranicznych, w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego”. Zmiana ta jest podyktowana faktem, że oddziały przedsiębiorców zagranicznych nie mają osobowości prawnej. W związku z tym umowy ubezpieczenia ich dotyczące zawierają przedsiębiorcy zagraniczni. Zmiana ma charakter formalny i służy dostosowaniu przepisu do statusu prawnego działających w Polsce oddziałów. Analogiczne zmiany zostały zaproponowane w dalszych przepisach ustawy, tj. w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 6 oraz art. 6f ust. 1 i ust. 1 pkt 2–3.

[Art. 5b ustawy] Proponuje się upoważnienie KUKE do obejmowania i nabywania akcji lub udziałów w zagranicznych ECA, zagranicznych finansowych instytucjach rozwojowych oraz innych zagranicznych podmiotach o zakresie działalności odpowiadającym zadaniom powierzonym Korporacji ustawą, o ile jest to uzasadnione gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej. Proponowane rozwiązanie zostało uzasadnione w części ogólnej powyżej (str. 3–4).

[Art. 6 ustawy] W tej jednostce redakcyjnej określa się katalog podmiotów upoważnionych do korzystania z ubezpieczeń gwarantowanych oraz przesłanki wyłączające stosowanie wymogu krajowości towarów i usług obejmowanych ubezpieczeniem gwarantowanym.

W ust. 1 przepisy dotyczące wymogu krajowości w odniesieniu do poszczególnych grup przedsiębiorców dokonujących eksportu dostosowuje się do proponowanego w ust. 3 rozszerzenia wyłączenia wymogu krajowości eksportowanych produktów i usług o przypadek udziału KUKE w ubezpieczeniu udzielanym przez ECA. Zmiana obejmuje pkt 1 lit. a (przedsiębiorcy krajowi), pkt 2 (przedsiębiorcy zagraniczni działający w Polsce w formie oddziału), pkt 5 lit. a (przedsiębiorcy zależni) i pkt 6 lit. a i b (eksportujący przedsiębiorcy krajowi i ich przedsiębiorcy zależni, działający w ramach konsorcjum).

W ust. 1 pkt 3 proponuje się rozszerzenie katalogu uprawnionych do wnioskowania o ochronę ubezpieczeniową przedsiębiorców, odpowiadające proponowanemu w art. 1 ust. 2 pkt 5 i 6 poszerzonemu zakresowi rzeczowemu ubezpieczeń gwarantowanych. Rozszerzenie obejmuje, tak jak obecnie, podmioty prywatne i publiczne realizujące umowy i inwestycje na terytorium Polski, które będą zgodne z celami i wymiarami unii energetycznej, o której mowa w art. 1 rozporządzenia 2018/1999, a także te same kategorie podmiotów realizujących umowy

i inwestycje, które mogą spełniać przesłanki interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczego interesu Rzeczypospolitej Polskiej.

W ust. 2 proponuje się upoważnić do korzystania z ubezpieczenia gwarantowanego w formie gwarancji ubezpieczeniowej przedsiębiorców zagranicznych, na ściśle określonych warunkach. Aktualnie ustawa nie zezwala, aby Korporacja udzielała gwarancji lub re-gwarancji dotyczącej kontraktu, w ramach którego realizowane są dostawy lub usługi eksportowe z Polski, w sytuacji gdy głównym dostawcą jest przedsiębiorca zagraniczny, a poddostawcą przedsiębiorca krajowy. Chodzi o sytuację, kiedy przedsiębiorca krajowy współuczestniczy (jako dostawca, nie w formie konsorcjum) w projekcie realizowanym poza granicami Polski wspólnie z przedsiębiorcami zagranicznymi. Niejednokrotnie w takich sytuacjach zagraniczny nabywca usług żądał zabezpieczenia swoich roszczeń w postaci gwarancji, a sama gwarancja miała zabezpieczać całość realizowanych prac, tj. odnosić się do całości realizowanych usług, zarówno dostarczanych przez przedsiębiorcę polskiego, jak też przedsiębiorcę zagranicznego. Dodatkowo, w związku z faktem, że podmiotem frontującym wykonanie całości usługi jest przedsiębiorca zagraniczny – to ten właśnie podmiot jest często podmiotem występującym jako zleceniodawca gwarancji. Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie KUKE udzielenia takiej gwarancji na wniosek przedsiębiorcy zagranicznego pod następującymi warunkami:

- umowa lub inwestycja realizowana jest za granicą,
- dostawcą jest polski przedsiębiorca zależny wnioskodawcy gwarancji,
- udział dostawcy krajowego w całości tej umowy lub inwestycji wynosi co najmniej 50 % jej wartości.

Określone wyżej warunki mają na celu mitygację potencjalnego ryzyka wykorzystywania polskiego systemu wsparcia eksportu przez podmioty zagraniczne, umożliwiając jednocześnie szersze niż dotychczas uczestnictwo polskich podmiotów zależnych przedsiębiorców zagranicznych w eksporcie towarów i usług.

W ust. 3 (aktualnie ust. 2) proponuje się rozszerzenie katalogu przesłanek, których zaistnienie zwalnia z obowiązku spełnienia wymogu krajowości eksportowanych towarów i usług. Oprócz funkcjonującej już, określonej w pkt 1 tego ustępu, przesłanki dotyczącej ubezpieczeń o okresie ryzyka poniżej dwóch lat proponuje się zwolnienie z wymogu krajowości ubezpieczeń:

- realizowanych w formie udziału w ubezpieczeniu udzielonym przez ECA (pkt 2),
- w przypadkach, gdy obejmują oprócz umów i inwestycji mających istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2020/852, także

umowy i inwestycje zgodne z celami i wymiarami unii energetycznej, o których mowa w art. 1 rozporządzenia 2018/1999 (pkt 3),

- gdy są one uzasadnione także interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej, oprócz gospodarczego interesu Rzeczypospolitej Polskiej (pkt 4),
- reasekuracji ryzyka nadzwyczajnego, materializującego się również na terytorium Polski (pkt 5).

Pierwsza z ww. propozycji wynika z charakteru umów reasekuracyjnych, które są zawierane pomiędzy ECA. Zgodnie z treścią tych umów reasekurator podąża za standardem i prawem wiodącego ubezpieczyciela, co już na tym etapie komplikuje kwestie badania polskości i może prowadzić do kolizji systemowych. Ponadto, w przypadku potwierdzenia ochrony ECA, odmowa wypłaty odszkodowania w części, którą KUKĘ przyjęła do reasekuracji ze względu na przesłankę związaną z polskością spowodowałaby daleko idące straty reputacyjne i doprowadziła do sporu sądowego, będącego precedensem (prawem właściwym do jego rozstrzygnięcia byłoby prawo wiodącego ubezpieczyciela, nie polskie). Biorąc powyższe pod uwagę, a także mając na względzie, że w większości przypadków o udzieleniu reasekuracji wiodącemu ubezpieczycielowi będzie decydował (z uwagi na wysokie kwoty zaangażowania projektów, w których uczestniczą różne ECA) Komitet, znający uprzednio strukturę transakcyjną i rzeczywisty udział polskich poddostawców i podwykonawców, proponuje się wprowadzenie tego wyłączenia na zasadzie *lex imperfecta*, czyli braku sankcji za brak polskości w takiej strukturze ubezpieczenia. Wprowadzenie tego odstępstwa nie będzie się wiązało z faktycznym brakiem dążenia do włączania i maksymalizowania udziału polskich firm w globalnych łańcuchach dostaw, rozwijanych przez KUKĘ od wielu lat w ramach tzw. inicjatywy Shop in Poland.

Propozycja zastosowania wyłączenia wymogu krajowości produktów i usług kontraktowanych w umowach i w ramach inwestycji zgodnymi z celami i wymiarami unii energetycznej UE, o której mowa w art. 1 rozporządzenia 2018/1999, jest następstwem funkcjonującego od 2023 r. wyłączenia tego wymogu wobec umów i inwestycji, mających istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu. Wprowadzenie tego wyłączenia motywowane było wtedy okolicznością braku eksportu w realizowanych w kraju umowach i inwestycjach w obszarze łagodzenia zmian klimatu. Argument ten pozostaje aktualny również w odniesieniu do projektowanego wyłączenia, gdyż ochrona gwarancyjna KUKĘ w tym obszarze w dalszym ciągu dotyczyć będzie wyłącznie umów i inwestycji krajowych. Ponadto zdaniem projektodawcy objęcie wymogiem krajowości kontraktowanych towarów i usług w ramach realizowanych w Polsce,

ubezpieczanych na mocy ustawy inwestycji i umów dotyczących transformacji systemu energetycznego mogłoby, jako czynnik obciążający (vide projektowany art. 6e ustawy), budzić niezrozumienie u polskich dostawców, którzy są aktualnie wybierani przez zamawiających publicznych inwestorów zgodnie z wypracowanymi w kwietniu 2026 r., zaakceptowanymi przez Prezesa Rady Ministrów, wytycznymi dla spółek Skarbu Państwa dotyczącymi zapewnienia „local content”. Wytyczne te są stosowane w pierwszej kolejności przy realizacji umów i inwestycji w obszarze transformacji klimatyczno-energetycznej kraju. Należy wskazać, że określony w ustawie wymóg krajowości nie musi być stosowany przy komercyjnym ubezpieczeniu ww. umów i inwestycji.

Kolejne z wyłączeń dotyczy dwóch aspektów. Po pierwsze proponuje się wprowadzić wyłączenie uzasadnione interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej (zdefiniowanym w ust. 4). Jest to motywowane potrzebą zapewnienia elastyczności wsparcia produkcji na potrzeby Sił Zbrojnych RP, a także, choć w mniejszym wymiarze, jednostek samorządu terytorialnego realizujących programy wzmacniające odporność lokalnych i regionalnych wspólnot. Po drugie proponuje się rozszerzenie definicji znanego ustawie interesu Rzeczypospolitej Polskiej (aktualnie w ust. 3 ustawy). Zakres tego rozszerzenia opisany jest w uzasadnieniu ust. 4. O zastosowaniu wyłączeń wymogu krajowości uzasadnianych bezpieczeństwem państwa lub gospodarczym interesem kraju, zgodnie z proponowanym art. 7 ust. 2 pkt 4 (aktualnie art. 6 ust. 4 ustawy), w każdym przypadku decydować będzie Komitet, bazując na wnioskach KUK (nie zakłada się możliwości scedowania tej kompetencji na Korporację na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy).

Czwarte proponowane rozszerzenie stanowi konsekwencję wprowadzenia możliwości reasekuracji przez KUK ryzyka nadzwyczajnego materializującego się na terytorium Polski.

W ust. 4 wprowadza się definicje interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej (pkt 1) oraz interesu gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej (pkt 2), służące wykonywaniu przepisów wprowadzanych w art. 1 ust. 2 pkt 6, art. 6 ust. 1 pkt 3 i ust. 3 pkt 3 ustawy. Definicję interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej proponuje się oprzeć o stosowny przepis w art. 2 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, który określa interes bezpieczeństwa i obronności jako całokształt potrzeb państwa mających na celu zapewnienie ochrony podstawowych wartości, takich jak: suwerenność, niepodległość, nienaruszalność terytorium, pozycja międzynarodowa oraz ład i porządek konstytucyjny. Jest to szeroka definicja, której zasadniczym elementem jest odniesienie do potrzeb państwa w tym zakresie. Zakłada się, że stosowanie tej definicji umożliwi obejmowanie ochroną

ubezpieczeniową przez KUKĘ umów i inwestycji służących realizacji tak określonej potrzeby państwa, której zaspokojenie będzie inicjowane przez władze publiczne jako zamawiającego, a przełoży się na cały łańcuch dostaw.

Proponuje się rozszerzenie funkcjonującej w ustawie definicji interesu Rzeczypospolitej Polskiej pod nową nazwą: gospodarczy interes Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadzaną dla odróżnienia od interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej. Rozszerzenie obejmuje wymierną korzyść dla Rzeczypospolitej Polskiej wynikającą z konieczności nie tylko, jak obecnie, zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego, wzrostu lub utrzymania zatrudnienia, zwiększenia konkurencyjności lub innowacyjności gospodarki polskiej, ale również z potrzeby wzrostu wymiany handlowej Rzeczypospolitej Polskiej z innymi państwami, co zakłada także w uzasadnionych przypadkach wsparcie importu (np. dotyczącego minerałów ziem rzadkich, czy też innych deficytowych surowców lub materiałów).

Podkreślenia wymaga, że określanie interesu bezpieczeństwa i obronności, jak też interesu gospodarczego, jako z jednej strony element o charakterze strategicznym, a z drugiej strony – będący wyjątkiem od ogólnych zasad dotyczących mandatu KUKĘ do oferowania ubezpieczeń gwarantowanych, pozostanie w kompetencji Komitetu. W ust. 5 proponuje się upoważnienie Komitetu do fakultatywnego określania (w oparciu o kryteria ustawowe) wiążących Korporację szczegółowych przesłanek zaistnienia interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej oraz interesu gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej. Zakłada się, że realizacja tego uprawnienia może ułatwić podejmowanie przez Komitet decyzji w indywidualnych sprawach (wnioskach) przekazywanych mu do rozstrzygnięcia przez Korporację.

[Art. 6a ustawy] Proponuje się włączenie do ustawy przepisów wydanego na podstawie obowiązującego art. 6e ustawy rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie maksymalnego procentowego udziału składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego oraz rodzaju dowodów, na podstawie których ustala się pochodzenie produktu lub usługi (Dz. U. poz. 1978). Na mocy regulacji wprowadzonych nowelizacją ustawy w 2020 r. KUKĘ nie stosuje przepisów tego rozporządzenia w odniesieniu do ubezpieczeń kontraktów zawartych na okres kredytu poniżej dwóch lat. W tym miejscu należy wskazać, że zniesienie polskości w ubezpieczeniach krótkoterminowych od kwietnia 2020 r. nie spowodowało zmiany struktury portfela klientów w tym segmencie i nadal są to przede wszystkim przedsiębiorstwa produkcyjne, a nie pośrednicy w obrocie towarami. W odniesieniu do ubezpieczeń kontraktów na okres kredytu dwa i więcej lat proponuje się zastosowanie jednolitego podejścia i wskazanie, że produkt lub

usługę, eksportowane w ramach kontraktu eksportowego, uznaje się za krajowe, jeżeli udział składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego wynosi maksymalnie 85 %. Obecnie maksymalny udział składników pochodzenia zagranicznego wynosi 60 %, z wyłączeniem eksportu: usług budowlanych, gdzie udział określono na 90 %, oraz eksportu systemów komputerowych, urządzeń elektronicznej techniki obliczeniowej, wyrobów przemysłu elektrotechnicznego, elektronicznego i teletechnicznego, statków powietrznych, statków morskich i statków żeglugi śródlądowej, dla których maksymalny udział składników pochodzenia zagranicznego wynosi 80 %. Zastosowanie jednolitego podejścia w tym względzie motywowane jest uproszczeniem systemu oraz podążaniem za trendami międzynarodowymi w tym zakresie. Ponadto, patrząc na portfel transakcji zabezpieczanych przez KUKĘ w ostatnich latach, najczęściej występującym wskaźnikiem mierzenia polskości był wskaźnik 10 % ze względu na eksport usług budowlanych, a drugim w kolejności był wskaźnik 20 %. Wskaźnik 40 % praktycznie nie występował w ostatnich latach, więc proponuje się średnią arytmetyczną obu najczęściej występujących ostatnio wskaźników mierzenia polskości i określenie jednolitego wskaźnika na poziomie 15 %.

[Art. 6b ustawy] Proponuje się zmiany wynikające przede wszystkim z uchylecia delegacji zawartej dotychczas w art. 6e ustawy, tj. upoważnienia ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych do określenia m.in. maksymalnego procentowego udziału składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego, który został wskazany w ustawie.

[Art. 6e ustawy] Proponowane brzmienie tej jednostki redakcyjnej jest konsekwencją zmiany treści art. 6a. Artykuł zawiera przeniesione z rozporządzenia Ministra Gospodarki, o którym mowa powyżej, przepisy określające sposób dokumentowania krajowości eksportowanych dóbr.

[Art. 6f ustawy] W art. 6f ust. 1, który wprowadził mechanizm przeniesienia z ubezpieczającej kontrakt eksportowy instytucji finansującej na eksportera ciężar dopełnienia warunku krajowości eksportowanych towarów i usług, proponuje się uzupełnić katalog zobowiązanych eksporterów o przedsiębiorców zagranicznych w zakresie ich działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę na terytorium Polski. Jest to uzupełnienie luki po wprowadzaniu tej kategorii podmiotów do ustawy jako podmiotów uprawnionych do korzystania z ochrony ubezpieczeniowej KUKĘ (vide art. 6). Adekwatnie wprowadzono zmiany brzmienia w ust. 1 pkt 2 i 3.

[Art. 7 ustawy] W związku z proponowanym w art. 6 ust. 5 ustawy uprawnieniem Komitetu do fakultatywnego podejmowania decyzji określających szczegółowe kryteria spełniania przesłanek interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej oraz gospodarczego interesu Rzeczypospolitej Polskiej należy usunąć obowiązujący przepis w ust. 2 pkt 3, który nakłada na Komitet obowiązek określania szczegółowych kryteriów branych przez Komitet pod uwagę przy ocenie zaistnienia interesu Rzeczypospolitej Polskiej w dotychczasowym kształcie.

W związku z rozszerzaniem obszarem działania KUKE proponuje się określenie w ust. 2 pkt 4 kompetencji Komitetu do potwierdzania zaistnienia wprowadzanego projektem interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej i nowo definiowanego gospodarczego interesu Rzeczypospolitej Polskiej. Realizacja tego zadania będzie dokonywana w odniesieniu do indywidualnych wniosków Korporacji do Komitetu o wyrażenie zgody na dane ubezpieczenie gwarantowane w oparciu o definicje wskazane w art. 6 ust. 4 ustawy, o ile Komitet nie podejmie wiążącej KUKE uchwały określającej szczegółowe kryteria, uszczegóławiające te definicje.

W pkt 5 proponuje się nadanie Komitetowi nowej kompetencji w związku z proponowanym upoważnieniem KUKE do obejmowania akcji i udziałów w zagranicznych ECA, zagranicznych finansowych instytucjach rozwojowych oraz innych zagranicznych podmiotach o zakresie działalności odpowiadającym zadaniom powierzonym Korporacji ustawą. Kompetencja ta polegać będzie na wyrażaniu zgody na obejmowanie i nabywanie akcji lub udziałów oraz ich zbywanie przez KUKE. Komitet będzie podejmował decyzje w tym zakresie na podstawie wniosków Korporacji zawierających przede wszystkim analizę ładu korporacyjnego danej instytucji, roli KUKE po wejściu kapitałowym do niej i mechanizmów zabezpieczenia interesu KUKE w strukturze tego podmiotu, jak również uzasadnienie racjonalności podjęcia stosownej decyzji. Wnioski do Komitetu będą przygotowywane po przeprowadzaniu przez Korporację szczegółowego procesu due diligence.

W ust. 2 pkt 7, wykorzystując dotychczasowy przepis (aktualny pkt 9), proponuje się częściową zmianę nadzoru Komitetu z uprzedniego na następczy. Dotyczy to wdrażanych przez Korporację szczegółowych warunków i trybu udzielania ubezpieczeń gwarantowanych oraz zasad ustalania stawek ubezpieczeniowych oraz wynagrodzeń z tytułu udzielanych gwarancji ubezpieczeniowych, z uwzględnieniem standardów obowiązujących w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Uzasadnienie propozycji zamieszczono w części ogólnej uzasadnienia (str. 4–7). Z tego względu proponuje się również usunięcie z modyfikowanego

przepisu ministra właściwego do spraw gospodarki jako adresata podjętych przez Komitet uchwał. Adresatem uchwał w tym zakresie, podobnie jak w przypadku uchwał podejmowanych w trakcie realizacji przez Komitet pozostałych zadań, byłaby Korporacja.

[Art. 7a ustawy] Artykuł ten określa skład Komitetu. Proponuje się umiejscowić tę materię w ust. 1. Proponuje się dodanie ust. 2, w którym określi się, że w przypadku braku powołania reprezentanta danego ministra w Komitecie, do czasu dokonania powołania swojego przedstawiciela w Komitecie na prawach członka uczestniczy właściwy minister. Powołań, zgodnie z przepisem ustalającym skład Komitetu, dokonuje Prezes Rady Ministrów. Dzieje się tak najczęściej na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki (ustawa nie przesądza trybu w tym zakresie), którego reprezentant jest z mocy ustawy Przewodniczącym Komitetu. Wniosek ten jest poprzedzony korespondencją z ministrem, który w danym momencie, z różnych powodów, nie ma swojego przedstawiciela. Stosowanie takiego trybu zajmuje najczęściej do jednego miesiąca – od zaistnienia wakatów w Komitecie do powołania nowego przedstawiciela. Niejednokrotnie ten stan utrudniał podejmowanie decyzji przez Komitet, bowiem zgodnie ze stosownymi przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2024 r. w sprawie szczegółowego trybu działania i organizacji Komitetu Polityki Ubezpieczeń Gwarantowanych przez Skarb Państwa (Dz. U. poz. 894) do podejmowania przez Komitet uchwał w trybie obiegowym niezbędna jest zgoda jego całego składu osobowego, a w przypadku posiedzeń – zawiadomienie o posiedzeniu wszystkich jego członków. Zdaniem projektodawcy zaproponowana zmiana może usprawnić prace Komitetu w okresach występowania wakatów.

[Art. 7b ustawy] Przepis ust. 1 tego artykułu, który wskazuje reprezentanta ministra właściwego do spraw gospodarki jako Przewodniczącego Komitetu, proponuje się uzupełnić o wskazanie przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych jako wiceprzewodniczącego Komitetu. Kompetencje wiceprzewodniczącego są zdefiniowane w wymienionym w akapicie poprzedzającym rozporządzeniu Rady Ministrów, którego § 6 ust. 3 stanowi, że posiedzenia Komitetu prowadzi Przewodniczący Komitetu, a w przypadku jego nieobecności wiceprzewodniczący Komitetu. W drugim z wymienionych przypadków wiceprzewodniczący podpisuje uchwały podjęte przez Komitet na posiedzeniu, które prowadził. Uprawnienie do prowadzenia posiedzeń przez wiceprzewodniczącego Komitetu nie było dotąd wykorzystywane, bowiem nie było sytuacji, w których po zwołaniu posiedzenia przez Przewodniczącego nie mógł on ich prowadzić. Jednak, biorąc pod uwagę możliwe zwiększenie częstotliwości posiedzeń Komitetu, wynikające z proponowanego rozszerzania

zakresu działalności Korporacji i w konsekwencji wzrostu liczby ubezpieczeń gwarantowanych, potrzeba zastępowania Przewodniczącego może zaistnieć. W myśl ww. rozporządzenia Rady Ministrów Komitet może wybierać wiceprzewodniczącego na posiedzeniu, w obecności wszystkich członków. Ze względu na inne zaangażowania swoich członków Komitet obraduje w pełnym składzie bardzo rzadko. Biorąc powyższe pod uwagę, a także mając na względzie zadania nałożone ustawą na ministra właściwego do spraw finansów publicznych (vide art. 16), proponuje się uzupełnienie przepisu art. 7b ust. 1, jak wskazano wyżej. Ponadto proponuje się dodanie w ust. 1 przepisu, który wskazywałby, że w przypadku, o którym mowa w art. 7a ust. 2 ustawy, biorący udział w pracach Komitetu ministrowie pełnią jednocześnie funkcje, stosownie: Przewodniczącego Komitetu lub jego wiceprzewodniczącego. Propozycja tego przepisu motywowana jest uniknięciem sytuacji, w której – w przypadku braku reprezentanta ministra właściwego do spraw gospodarki, wakuje również funkcja Przewodniczącego Komitetu. Usunięcie tej luki umożliwi podejmowanie decyzji o rozpatrzeniu przez Komitet oczekujących spraw w trybie obiegowym także w sytuacji czasowego braku powołania ww. przedstawiciela.

Brzmienie upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia Rady Ministrów (art. 7b ust. 3) nie ulega zmianie. W związku z proponowanymi zmianami ustawy, w tym m.in. upoważnieniem Korporacji do nabywania akcji i obejmowania udziałów w zagranicznych instytucjach o podobnym profilu działania oraz zmianą nadzoru Komitetu nad warunkami i trybem udzielania ubezpieczeń gwarantowanych z uprzedniego na następczy, projektodawca planuje nowelizację rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2024 r. w sprawie szczegółowego trybu działania i organizacji Komitetu Polityki Ubezpieczeń Gwarantowanych przez Skarb Państwa w celu określenia, że kwestie dotyczące ww. obszarów będą rozpatrywane tylko na posiedzeniach (nie w trybie obiegowym).

[Art. 7c ustawy] W przepisie tego artykułu nie proponuje się zmian. Stanowi on, że Komitet podejmuje decyzje w formie uchwał wiążących Korporację. Należy jednak wskazać, że w konsekwencji proponowanych zmian działanie przepisu obejmie także uchwały podejmowane w toku realizacji przez Komitet zadania określonego w art. 7 ust. 2 pkt 7 – obecnie adresatem tych uchwał jest minister właściwy do spraw gospodarki.

[Art. 10 ustawy] Artykuł ten określa zasady finansowania ubezpieczeń gwarantowanych przez Skarb Państwa. Ust. 1 wskazuje, że rozliczenia finansowe związane z ubezpieczeniami gwarantowanymi w zakresie uregulowanym ustawą są prowadzone przez Korporację na wyodrębnionym rachunku bankowym. Pojęcie wyodrębnionego rachunku dotyczy de facto

wyodrębnienia rachunkowości działalności gwarantowanej przez Skarb Państwa (Korporacja prowadzi szereg rachunków bankowych, w różnych walutach, służących obsłudze ubezpieczeń gwarantowanych). Proponuje się uzupełnienie ust. 2, w którym określono tytuły wpływów na wyodrębniony rachunek o wpływy ze zbywania przez Korporację akcji i udziałów w instytucjach określonych w art. 5b projektu oraz o inne wpływy wynikające z objęcia tych walorów, np. wynikające z podziału zysków przez daną instytucję. Podobnie proponuje się uzupełnienie określonych w ust. 2a tytułów wydatków pokrywanych z tego rachunku o wydatki przeznaczone na nabycie/objęcie akcji lub udziałów w ww. instytucjach, a także o inne wydatki, np. zapłatę należnego w państwie danej instytucji podatku od zysku.

Proponuje się także uzupełnienie treści ust. 6, który reguluje sposób określania masy upadłościowej Korporacji w przypadku ogłoszenia jej upadłości. Jedną z podstawowych zasad prawa upadłościowego (por. art. 61–62 ustawy – Prawo upadłościowe) stanowi, że w skład masy upadłości wchodzi cały majątek upadłego. W odniesieniu do Korporacji zasada ta od początku obowiązywania ustawy (1994 rok) i utworzenia w Polsce systemu ubezpieczeń eksportowych gwarantowanych przez Skarb Państwa doznawała wyłomu. Odstępstwo to polegało na tym, że poza składem masy upadłości Korporacji pozostawały środki pieniężne zgromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym. Uzasadnieniem dla tego rozwiązania jest fakt prowadzenia przez KUKE dwóch rodzajów działalności: działalności gwarantowanej przez Skarb Państwa – na podstawie ustawy oraz działalności tzw. komercyjnej – na zasadach ogólnych wynikających z ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. W obu przypadkach KUKE prowadzi działalność w imieniu własnym. System ubezpieczeń gwarantowanych wprowadza jednakże konieczność wyodrębnienia działalności gwarantowanej z ogólnej działalności prowadzonej przez KUKE (vide art. 10 ust. 1 ustawy), a w rezultacie upadłość KUKE powinna mieć konsekwencje (wynikające z ogólnych zasad prawa upadłościowego) w odniesieniu wyłącznie do tzw. działalności komercyjnej. System ubezpieczeń gwarantowanych, z racji objęcia gwarancjami Skarbu Państwa, nie posiada bowiem zdolności upadłościowej. Ponadto brak jest racjonalnego uzasadnienia do zaspokajania „komercyjnych” wierzycieli KUKE ze środków pochodzących z działalności gwarantowanej (w sytuacji, gdy zobowiązania KUKE wynikające z działalności komercyjnej takiej gwarancji nigdy nie posiadały).

Niezależnie od powyższego, w aktualnym stanie prawnym istnieje luka nieposiadająca charakteru aksjologicznego, polegająca na tym, że poza masą upadłości KUKE pozostawałby wyłącznie jeden element majątku dotyczącego działalności gwarantowanej – środki pieniężne.

Tymczasem w toku działalności gwarantowanej KUKE nabywa i posiada również inne elementy aktywów – np. wierzytelności, akcje (np. nabyte wskutek konwersji wierzytelności w toku postępowania restrukturyzacyjnego), prawo własności przedmiotów przewłaszczonych na zabezpieczenie udzielanych ubezpieczeń gwarantowanych. Nowelizacja ust. 6 ma na celu usunięcie tej luki.

Zdaniem projektodawcy zaproponowane brzmienie tego przepisu przesądza, że do określonego w ust. 6 majątku KUKE, wyłączanego z jej masy upadłościowej, nie wejdą akcje lub udziały zagranicznych podmiotów, nabyte zgodnie z projektowanym art. 5b. W przypadku rozpoczęcia postępowania upadłościowego Korporacji nabyte/objęte przez nią akcje/udziały w podmiotach zagranicznych nie będą przeznaczone na zaspokojenie zawartych przez Korporację umów ubezpieczeń gwarantowanych (pomijając fakt, że ich zbycie po cenie rynkowej może być w takim przypadku utrudnione). Wykonywanie przez KUKE praw z tych akcji i udziałów ma służyć bowiem realizacji określonego w projekcie interesu gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej. W opinii projektodawcy nieprzesądzanie aktualnie o statusie tych aktywów ułatwi z proceduralnego punktu widzenia ewentualne podjęcie przez właścicieli Korporacji (obecnie Skarb Państwa i BGK) decyzji o przejęciu przez inny podmiot krajowy tych akcji lub udziałów z zamiarem kontynuacji wykonywania z nich praw i w konsekwencji dalszej realizacji interesu gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej. Niezależnie od decyzji o przeznaczeniu akcji/udziałów, w przypadku procedury upadłościowej KUKE konieczne będzie ustawowe upoważnienie do stosownego zadysponowania tą częścią majątku Korporacji.

[Art. 11 ustawy] Proponowana zmiana brzmienia ust. 2 ma na celu dostosowanie treści przepisu do zdefiniowanych obecnie w rozporządzeniach rodzajów ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego²⁾, a także ryzyka nadzwyczajnego³⁾, o których mowa w art. 2 ustawy.

[Art. 13 ustawy] Proponuje się uzupełnienie ust. 1, w którym określono tytuły wydatków pokrywanych z wyodrębnionego rachunku bankowego, obejmowanych gwarancją Skarbu Państwa, o wyjątek wykluczający pokrycie gwarancją wydatków z tytułu nabycia przez KUKE akcji lub udziałów w instytucjach określonych w art. 5b ustawy oraz wydatków pokrewnych. Proponowany wyjątek ma na celu uniknięcie sytuacji, w której środki z budżetu państwa

²⁾ Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 26 lipca 2024 r. w sprawie określenia definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego (Dz. U. poz. 1174).

³⁾ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 października 2025 r. w sprawie ryzyka nadzwyczajnego przejmowanego przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna (por. str. 5 i 8 uzasadnienia).

(udzielane w formie pożyczek dla KUKE w momencie przewidywanego braku środków na wyodrębnionym rachunku na pokrycie wydatków z tytułów ubezpieczeń gwarantowanych) byłyby przeznaczane na zakup udziałów lub akcji instytucji zagranicznych oraz pokrywanie zobowiązań wynikających z tego tytułu. Zgodnie z zamierzeniami projektodawcy rozszerzenie mandatu KUKE w tym zakresie ma charakter akcesoryjny w odniesieniu do podstawowej działalności KUKE – oferowania ubezpieczeń gwarantowanych. W konsekwencji nie jest uzasadnione angażowanie środków budżetu państwa w sytuacji przewidywanego deficytu występującego na wyodrębnionym rachunku.

[Art. 15 ustawy] W ust. 3 proponuje się zmniejszenie do dwóch lat częstotliwości kontroli przeprowadzanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie ust. 2 pkt 1. Aktualnie zobowiązany on jest przeprowadzać kontrole nie rzadziej niż raz w roku. Zgodnie z uchwałami Komitetu i potrzebami ministra właściwego do spraw finansów publicznych nadzór nad działalnością Korporacji sprawowany jest m.in. poprzez analizę sprawozdań i informacji przekazywanych przez nią w cyklach: miesięcznym (nadzór bieżący), kwartalnym i rocznym (nadzór w cyklu roku obrotowego). Ponadto jakiegokolwiek wątpliwości dotyczące sposobu działania Korporacji, wynikające z przedstawianych sprawozdań lub otrzymywane od osób postronnych, są adresowane i wyjaśniane na podstawie przepisu określonego w ust. 2 pkt 2 ustawy. Współpraca z Korporacją w tym trybie nie budzi zastrzeżeń projektodawcy. Zdaniem projektodawcy najistotniejsze jest zapewnienie przez ministra właściwego do spraw gospodarki zgodności działalności Korporacji z:

- zasadami dotyczącymi dopuszczalności w UE pomocy publicznej, ze względu na to, że jest to działalność gwarantowana przez Skarb Państwa,
- z warunkami określonymi w ustawie, co dotyczy w szczególności uprawnionych do uzyskania ubezpieczenia, oraz
- parametrami i warunkami ubezpieczeń, zaakceptowanymi przez Komitet w poszczególnych sprawach.

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem projektodawcy przeprowadzanie kontroli działalności KUKE przez ministra właściwego w cyklu dwuletnim nie spowoduje zagrożenia dla prawidłowości wykonywanego nadzoru. Należy dodać, że sprawowanie nadzoru właścicielskiego nad KUKE odbywa się na podstawie odrębnych przepisów, natomiast w 2025 r. weeszła w życie nowelizacja ustawy, która przesądziła w art. 15 ust. 1a, że nadzór nad działalnością Korporacji w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej

odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.) sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 935, z późn. zm.).

[Art. 16 ustawy] Proponuje się zmniejszenie częstotliwości sporządzania przez Korporację sprawozdań o stanie wyodrębnionego rachunku bankowego z kwartalnych na półroczne. Od 2013 r. Korporacja przekazuje na żądanie sprawującego wtedy nadzór nad wykonywaniem przez nią ustawy ministra właściwego do spraw finansów publicznych miesięczne informacje o stanie wyodrębnionego rachunku (bez sprawozdań dodatkowych, o których mowa w art. 16 o zawartych umowach ubezpieczenia gwarantowanego i dokonanych z tego tytułu wypłatach). Informacje te otrzymuje obecnie również minister właściwy do spraw gospodarki. Dodatkowo KUKKE przedstawia w cyklu miesięcznym, na podstawie stosownych uchwał Komitetu, następujące informacje:

- o możliwości wypłaty odszkodowania lub kwoty gwarancji ubezpieczeniowej,
- dotyczące swojego zaangażowania na rynku Ukrainy oraz
- o otrzymaniu roszczenia odszkodowawczego lub roszczenia o wypłatę kwoty gwarancji ubezpieczeniowej, przekraczających równowartość w złotych polskich kwoty 500 tys. EUR.

W opinii projektodawcy zakres i częstotliwość ww. sprawozdawczości finansowej KUKKE dla Komitetu oraz ministrów właściwego do spraw gospodarki oraz do spraw finansów publicznych jest wystarczająca do sprawowania bieżącego nadzoru nad działalnością Korporacji. Proponowana zmiana jest natomiast motywowana projektowanym zwiększeniem zakresu działalności Korporacji, co będzie miało przełożenie na wzrost obciążenia służb finansowych KUKKE przy opracowywaniu wymaganych ustawą i uchwałami Komitetu informacji sprawozdawczych.

Ponadto proponuje się zmianę brzmienia ust. 1, który obecnie przesądza, że informacje o stanie wyodrębnionego rachunku bankowego oraz zawartych umowach ubezpieczenia gwarantowanego i dokonanych z tego tytułu wypłatach Korporacja sporządza w jednym sprawozdaniu. Zamierzeniem projektodawcy jest rozdzielenie ww. rodzajów informacji na odrębne sprawozdania, tak aby wyodrębnić sprawozdanie stricte finansowe, oparte na księgach, dotyczące przepływów na wyodrębnionym rachunku bankowym, od sprawozdania statystycznego i informacji dodatkowych, które zawierają wiele kategorii pozyskiwanych

z systemu operacyjnego Korporacji. Są tu informacje w różnym ujęciu, w podziale na linie produktowe (o zobowiązaniach, ilości umów w różnych przekrojach, strukturze geograficznej, wartości umów, programach rządowych, szkodach, zagrożeniach, sporach, regresach).

Proponowane rozszerzenie tego artykułu o regulację kontroli prawidłowości sprawozdań wynika z faktu, że kwestia ta, dotycząca sporządzania opinii na temat sprawozdania przez biegłego rewidenta zgodnie z rozdziałem 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, jest aktualnie uregulowana w zarządzeniu Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 10 kwietnia 2026 r. w sprawie sprawozdania o stanie wyodrębnionego rachunku bankowego, zawartych umowach ubezpieczenia gwarantowanego i dokonanych z tego tytułu wypłatach (Dz. Urz. Min. Fin. i Gosp. poz. 51). Zdaniem projektodawcy uregulowanie materii badania prawidłowości sprawozdań Korporacji z zastosowaniem przepisów rangi ustawowej powinno mieć miejsce w ustawie. Stąd proponuje się usunięcie w proponowanym ust. 3 zapisu o kontrolowaniu prawidłowości sporządzania przez Korporację sprawozdań oraz dodanie stosownych przepisów w ust. 2. Proponowane brzmienie ust. 1 ma charakter dostosowujący do wyżej wskazanych zmian.

[Art. 16a ustawy] W związku z proponowanymi zmianami zakresu udzielanego przez Korporację wsparcia i wskazaną wyżej zmianą trybu nadzoru Komitetu, proponuje się rozszerzenie zakresu opracowywanych przez KUKE rocznych sprawozdań z działalności gwarantowanej, które przedstawia do akceptacji Komitetowi oraz umiejscowienie przepisu określającego zakres sprawozdań Korporacji w nowej jednostce redakcyjnej, sąsiadującej z przepisami o sprawozdawczości o stanie wyodrębnionego rachunku bankowego (aktualnie zakres sprawozdań rocznych Korporacji jest określony w art. 7 ust. 2 pkt 8, tj. w jednostce redakcyjnej określającej zadania Komitetu). W związku z tym proponuje się, aby KUKE przekazywała sprawozdania roczne do 30 czerwca roku następującego po okresie sprawozdawczym (obecnie stosowna uchwała Komitetu wyznacza ten termin na 20 kwietnia roku następującego), a zakres informacji umieszczanych w sprawozdaniach poszerzyć o:

- wykonanie ustalonych przez Komitet uprawnień do podejmowania decyzji dotyczących zawierania umów ubezpieczenia gwarantowanego (pkt 3),
- poziom stawek ubezpieczeniowych oraz wynagrodzeń z tytułu udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych stosowanych przez Korporację (pkt 5),
- wartość nabytych akcji i objętych udziałów, o których mowa w art. 5b ustawy oraz o wykonywanie z nich praw (pkt 6).

Obecnie, realizując stosowną uchwałę Komitetu, Korporacja przedstawia do wiadomości Komitetowi kwartalne informacje w zakresie, o którym mowa w punkcie 3. Zdaniem projektodawcy wystarczająca byłaby prezentacja tej informacji za okresy roczne (bez rozbicia kwartalnego). Podobnie KUKKE przedstawia obecnie Komitetowi sprawozdania roczne o poziomie stosowanych stawek ubezpieczeniowych dotyczących polis obrotowych oraz wynagrodzeń z tytułu udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych dotyczących kontraktów eksportowych oraz płatniczych gwarancji ubezpieczeniowych. Sprawozdawczość w tym zakresie ma znaczenie dla oceny przez Komitet rynkowego poziomu określanych najczęściej ryczałtowo, w „widełkach” stawek i wynagrodzeń, co ma zasadnicze znaczenie dla możliwości prawidłowej oceny czy stosowane przez Korporację w danych produktach ubezpieczeniowych warunki odpowiadają warunkom rynkowym. To z kolei wpływa na ocenę zgodności w stosowaniu tych produktów ze standardami obowiązującymi w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Założeniem jest, aby dotychczasowy, ww. zakres sprawozdawczości Korporacji w odniesieniu do poziomu stawek i wynagrodzeń został utrzymany. W przypadku rozeznania potrzeby rozszerzenia sprawozdawczości w tym obszarze Komitet będzie władny do podjęcia stosownej uchwały na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 7 ustawy. Zawarcie w rocznych sprawozdaniach Korporacji informacji, o których mowa w punkcie 6, jest natomiast konsekwencją upoważnienia Korporacji, wskazanego w art. 5b ustawy. Po wejściu tych propozycji w życie Komitet będzie podejmował, tak jak ma to miejsce obecnie, uchwały dotyczące rozszerzonego sprawozdania rocznego Korporacji z działalności gwarantowanej przez Skarb Państwa. Podjęcie uchwały w tym zakresie jest formą skwitowania przez Komitet działalności KUKKE.

[Art. 2 projektu] Proponowany przepis przejściowy wskazuje, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejście w życie projektowanych zmian, w których zastosowanie ma wymóg uznania eksportowanego produktu lub usługi za krajowe, KUKKE zawiera umowy ubezpieczenia gwarantowanego z uwzględnieniem regulacji derogowanego niniejszym projektem (zmiana art. 6e ustawy) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie maksymalnego procentowego udziału składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego oraz rodzaju dowodów, na podstawie których ustala się pochodzenie produktu lub usługi. Do nowych spraw od dnia wejścia w życie projektowanych zmian do umów ubezpieczenia gwarantowanego będą miały zastosowanie in extenso przepisy art. 6a–6f ustawy.

[Art. 3 projektu] Proponowany przepis ma na celu potwierdzenie, że z uwagi na zmiany dokonane w składzie Komitetu (w związku ze zmienianym brzmieniem art. 7a ust. 1 ustawy) z dniem wejścia w życie ustawy (z mocy ustawy) ustaje członkostwo w Komitecie przedstawiciela ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

[Art. 4 projektu] Proponowany przepis przewiduje, że do sprawozdań za rok 2026 (sprawozdanie Korporacji z jej działalności, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 8 ustawy, oraz sprawozdania o stanie rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, zawartych umowach ubezpieczenia gwarantowanego i dokonanych z tego tytułu wypłatach, o których mowa w art. 16 ustawy) stosuje się przepisy w dotychczasowym brzmieniu.

[Art. 5 projektu] Przyjęto, że projektowane przepisy wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowana regulacja nie zwiększa obciążeń publiczno-prawnych przedsiębiorców. Przewiduje się, że duże przedsiębiorstwa w większości skorzystają z ubezpieczeń dotyczących transformacji klimatycznej kraju, a także ze wzrostu wolumenu ubezpieczeń eksportowych wskutek zaangażowania kapitałowego KUKE w instytucjach o podobnym profilu działania (przede wszystkim ECA). Małe i średnie przedsiębiorstwa będą korzystać bezpośrednio ze wzrostu wolumenu ubezpieczeń gwarantowanych oraz bezpośrednio z ubezpieczeń zwiększających bezpieczeństwo państwa (start-upy). Pośrednio korzystać będą, jako poddostawcy ubezpieczających w obszarze transformacji klimatycznej kraju i polskich oraz zagranicznych dostawców eksportowych. Udzielanie przez KUKE gwarancji kontraktowych zapewni wzmocnienie łańcucha dostaw w kierunku od polskich MŚP do generalnych wykonawców inwestycji pokrywanych ochroną ubezpieczeniową. Wprowadzenie proponowanych zmian będzie miało pośredni wpływ na rodziny i gospodarstwa domowe – dzięki większej dostępności ubezpieczeń we wszystkich proponowanych obszarach, lokalne firmy będą miały zapewnioną stabilizację działalności gospodarczej z możliwością wzrostu obrotów, co z kolei może wpłynąć na poprawę sytuacji finansowej pracowników tych firm oraz ich rodzin. Duże inwestycje wpływają pozytywnie na rynek pracy poprzez tworzenie nowych etatów na rynku lokalnym, związanych z produkcją czy usługami.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej w tym zakresie.

Zdaniem projektodawcy projektowane regulacje nie wymagają notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500). Projektowana ustawa zawiera przepisy ramowe, natomiast wprowadzane przez KUKĘ na ich podstawie szczegółowe warunki ubezpieczeń gwarantowanych, w zakresie wskazanym w niniejszym uzasadnieniu (str. 5), będą oceniane pod względem ich zgodności z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju i Technologii Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Michał Jaros, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Marcin Zembaty, radca w Departamencie Rozwoju Inwestycji w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Tel.: 22 411 93 79, e-mail: marcin.zembaty@mrit.gov.pl	Data sporządzenia 24 sierpnia 2026 r. Źródło: Inicjatywa własna Nr w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów – UD380
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Kontekst proponowanej interwencji

Dokonana w 2023 r. nowelizacja ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 146) (ustawa) rozszerzyła zakres rzeczowy instrumentów gwarancyjnych i ubezpieczeniowych udzielanych przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKE, Korporacja). Kontekstem wprowadzonych wtedy zmian do ustawy był wybuch wojny w Ukrainie, co spowodowało wystąpienie szeregu niekorzystnych zjawisk społecznych i gospodarczych, a także prowadzona przez UE polityka proklimatyczna, zgodna ze Strategią Europejski Zielony Ład. Nowelizacja ustawy rozszerzyła możliwość oferowania przez KUKE ubezpieczeń gwarantowanych o realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej umowy i inwestycje umożliwiające rozpoczynanie, kontynuowanie lub rozwijanie działalności gospodarczej wnoszącej istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, o której mowa w art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (rozporządzenie 2020/852). Nowelizacja wprowadziła również możliwość przejmowania przez KUKE w formie reasekuracji zakładów ubezpieczeń oraz agencji kredytów eksportowych (odpowiedników KUKE w innych państwach) ryzyka nadzwyczajnego materializującego się poza terytorium Polski. Ww. zmiany prawne miały na celu odpowiednio: wsparcie z wykorzystaniem instrumentów gwarancyjnych KUKE transformacji klimatycznej państwa zgodnej ze Strategią Europejski Zielony Ład, tj. wnoszącej istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu oraz umożliwienie poprzez reasekurację KUKE wznowienia przez zakłady ubezpieczeń ubezpieczania wykonywanych przez polskich przewoźników przewozów cargo, mimo występującego na terytorium Ukrainy ryzyka nadzwyczajnego towarzyszącego tym przewozom w czasie trwania konfliktu zbrojnego – działania zbrojne spowodowały wycofanie się z rynku ukraińskiego reasekuratorów komercyjnych, których udział w pokrywaniu ryzyk w obszarze ubezpieczeń transportowych umożliwia oferowanie takich ubezpieczeń.

Transformacja energetyczna kraju:

Mandat KUKE w zakresie transformacji klimatycznej, oparty o postanowienia art. 10 rozporządzenia 2020/852, zgodnie z taksonomią ustaloną w rozporządzeniach wykonawczych do ww. rozporządzenia sprowadza się aktualnie do wsparcia działalności gospodarczej w obszarze wytwarzania energii elektrycznej z OZE, w cyklu jądrowym oraz z wykorzystaniem wysokosprawnych turbin gazowych.

W czasie, który upłynął od nowelizacji ustawy w 2023 r. KUKE zdiagnozowała zainteresowanie rynku wsparciem działalności w zakresie wytwarzania energii, wykraczającym poza taksonomię UE. Dotyczy to przede wszystkim zastępowania w polskim systemie elektroenergetycznym bloków węglowych jednostkami gazowymi, które nie będą w stanie spełnić parametrów technicznych wskazanych w taksonomii. Budowa bloków gazowych w Polsce nie jest celem samym w sobie, lecz wynika z potrzeb systemowych. Jednostki gazowe charakteryzują się wysoką elastycznością pracy i zdolnością do stabilizowania systemu elektroenergetycznego, co ma kluczowe znaczenie w warunkach dynamicznie rosnącego udziału niestabilnych odnawialnych źródeł energii, takich jak energetyka wiatrowa i fotowoltaika. Ponadto w porównaniu do węgla kamiennego technologie gazowe cechują się niższą emisyjnością, co uzasadnia ich wykorzystanie jako elementu transformacji energetyczno-klimatycznej w charakterze paliwa przejściowego. W przypadku sektora ciepłowniczego proces konwersji jednostek wytwórczych z węgla opiera się również na wykorzystaniu paliw przejściowych, takich jak gaz oraz biomasa. Rozwiązania te umożliwiają stopniowe odchodzenie od wysokoemisyjnych technologii oraz przygotowanie infrastruktury do wdrażania docelowych, niskoemisyjnych źródeł ciepła.

Proponowane przez rynek rozszerzenie zakresu wsparcia mieści się w celach i wymiarach unii energetycznej, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie

zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (rozporządzenie 2018/1999) oraz jest zgodne z kierunkami zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 3 tego rozporządzenia oraz jego aktualizacją (w 2026 r.).

Reasekuracja przez Korporację ryzyka nadzwyczajnego:

W odniesieniu do reasekuracji ryzyka nadzwyczajnego, w obecnym reżimie prawnym możliwa jest wyłącznie reasekuracja przez KUKĘ ryzyka materializującego się poza terytorium Polski. Zasadnym jest rozszerzenie ustawowego mandatu KUKĘ na pokrywanie ochroną ubezpieczeniową zdarzeń określonych w ustawie jako ryzyko nadzwyczajne, mogących zaistnieć także na terytorium Polski. Zmiana taka umożliwi instytucjonalną reakcję na potencjalne pojawienie się luk rynkowych na komercyjnym rynku ubezpieczeniowym, spowodowane sytuacjami kryzysowymi takimi np. jak pandemia choroby zakaźnej. KUKĘ jest przygotowana do świadczenia tego typu reasekuracji także na rynku krajowym.

Obejmowanie przez KUKĘ ochroną ubezpieczeniową umów i inwestycji wzmacniających bezpieczeństwo państwa:

W latach 2022–2023, w którym to okresie trwały prace legislacyjne nad nowelizacją ustawy, nie rozważano wprowadzenia zmian umożliwiających obejmowanie gwarantowaną przez Skarb Państwa ochroną ubezpieczeniową umów i inwestycji realizowanych w celu wzmocnienia bezpieczeństwa państwa. W okresie tym nie były jeszcze wypracowane mechanizmy wsparcia rozwoju przemysłowej bazy, realizującej zamówienia związane z bezpieczeństwem i obronnością. Europejskie banki komercyjne z reguły nie uwzględniały wtedy w swoich politykach finansowania przedsięwzięć dedykowanych uruchomieniu czy zwiększeniu produkcji uzbrojenia. Dlatego projektodawca nie zaproponował w 2023 r. upoważnienia KUKĘ do ubezpieczania umów i inwestycji służących szeroko rozumianemu bezpieczeństwu państwa. Korporacja aktualnie może oferować jedynie ubezpieczania zbrojeniowych kontraktów eksportowych. Długotrwałość wojny w Ukrainie, niepewność co do jej geopolitycznego wyniku oraz decyzje podjęte przez państwa członkowskie NATO na szczytach w Wilnie w 2024 r. i finalnie w Hadze w 2025 r. co do podniesienia swoich wydatków zbrojeniowych do poziomu 3,5 % PKB oraz podniesienia wydatków służących zabezpieczeniu infrastruktury krytycznej do wysokości 1,5 % PKB wymagają podejścia systemowego, ułatwiającego zwiększenie finansowania krajowej bazy przemysłowej w sektorze obronnym oraz „dual use”. Proponowane obecnie w opracowanym w Ministerstwie Rozwoju i Technologii projekcie Strategii Rozwoju Przemysłu Obronnego na lata 2026–2030 zapewnienie środków publicznych na finansowanie dłużne tego sektora powinno być uzupełniane przez banki komercyjne, co również zaznaczono w projekcie. W związku z wprowadzanymi przez banki komercyjne nowymi politykami uzyskanie finansowania komercyjnego nie powinno być w najbliższej przyszłości problemem dla przedsiębiorców realizujących w sposób ciągły dostawy na rzecz państwa (głównie Sił Zbrojnych RP, ale też samorządów). Zabezpieczenia płatności gwarancjami ubezpieczeniowymi będą służyć w tym przypadku zwiększeniu możliwej skali finansowania. Dłużne finansowanie może być znacząco utrudnione natomiast w przypadku przedsiębiorców wchodzących na rynek (start-upów), których inwestycje z reguły charakteryzują się dużymi ryzykami ze względu na brak standaryzacji oferowanych produktów lub usług, wymagany zazwyczaj przez nabywców publicznych oraz brak wystarczających kapitałów własnych. KUKĘ może punktowo zabezpieczać tego typu ryzyka i tym samym zapewnić wzrost strumienia środków finansowych angażowanych w przemysłowy sektor obronny.

Komitet Polityki Ubezpieczeń Gwarantowanych przez Skarb Państwa (Komitet):

Umocowany w ustawie Komitet sprawuje systemowy nadzór nad realizowaną przez KUKĘ działalnością ubezpieczeniową gwarantowaną przez Skarb Państwa, uwzględniając kontekst prawa unijnego regulującego ten obszar. Określony w ustawie skład Komitetu uwzględnia zakres właściwości rzeczowej poszczególnych członków Rady Ministrów, które mają bezpośredni lub pośredni związek z systemem ubezpieczeń gwarantowanych, tj. określonym w ustawie jego zakresem rzeczowym. W skład Komitetu wchodzi powoływani przez Prezesa Rady Ministrów przedstawiciele, w randze wiceministra, ministrów właściwych do spraw: aktywów państwowych, finansów publicznych, gospodarki, klimatu, rynków rolnych oraz spraw zagranicznych. Ze względu na proponowane rozszerzenie zakresu rzeczowego ubezpieczeń gwarantowanych w zakresie odpowiadającym właściwości rzeczowej ministrów właściwych do spraw energii oraz obrony narodowej oraz biorąc pod uwagę fakt, że znaczące zwiększenie liczby członków Komitetu może wpłynąć niekorzystnie na efektywność realizacji zadań nałożonych nań ustawą (w szczególności chodzi o potrzebę zapewnienia quorum na posiedzeniach Komitetu, które obecnie wynosi czterech członków), proponuje się zmianę składu Komitetu.

Pozostałe kwestie:

i. KUKĘ jako polska agencja kredytów eksportowych działa od 1994 r. W ostatnim czasie skokowo zwiększa swoją ekspozycję w każdym obsługiwanym segmencie, w tym w obszarze ubezpieczeń długoterminowych kredytów eksportowych, dla którego to celu została powołana. Zwiększenie aktywności w tym segmencie jest realizowane przez

Korporację poprzez zawieranie umów o współpracy z bankami oraz ze swoimi odpowiednikami w innych państwach, członkach Porozumienia OECD w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. Na obecnym etapie rozwoju swojej działalności wzrost skali zaangażowania Korporacji w efekcie ww. form współpracy może być wzmocniony ustawowym upoważnieniem Korporacji do nabywania akcji lub udziałów w zagranicznych agencjach kredytów eksportowych, zagranicznych finansowych instytucjach rozwojowych oraz innych zagranicznych podmiotach o zakresie działalności odpowiadającym zadaniom powierzonym Korporacji ustawą, o ile jest to uzasadnione gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej (w 2020 r. do ustawy wprowadzono definicję interesu Rzeczypospolitej Polskiej – art. 6 ust. 3.). Zaistnienie tego interesu w odniesieniu do składanych do KUKE wniosków o udzielenie ubezpieczenia gwarantowanego przez Skarb Państwa aktualnie umożliwia jedynie niestosowanie określonych w ustawie wymogów minimalnego udziału składników krajowych w ubezpieczanym kontrakcie eksportowym.

ii. KUKE udziela ochrony ubezpieczeniowej w formie ubezpieczenia bezpośredniego, gwarancji lub regwarancji ubezpieczeniowej oraz ubezpieczenia pośredniego (reasekuracji). Reasekuracja czynna, podejmowana na rzecz innych ubezpieczycieli, w tym agencji kredytów eksportowych, zapewnia podział ryzyka między ubezpieczyciela i reasekuratora w zamian za odpowiedni udział reasekuratora w składce ubezpieczeniowej. Ten mechanizm jest coraz szerzej stosowany przez Korporację, szczególnie w stosunku do ubezpieczeń kredytów eksportowych. Cechą charakterystyczną reasekuracji świadczonej przez agencje kredytów eksportowych w reżimie Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych jest fakt, że obejmuje w stosownej proporcji poza finansowaniem dostaw i usług z kraju reasekuratora, także finansowanie dostaw i usług pochodzących z krajów trzecich, a także kosztów lokalnych. Pod rządami ustawy nie istnieje natomiast możliwość, aby Korporacja udzielała gwarancji i regwarancji spłaty całej należności kredytowej, przeznaczonej w części na finansowanie dostaw lub usług eksportowych pochodzących z Polski, w sytuacji gdy głównym dostawcą jest przedsiębiorca zagraniczny, a poddostawcą przedsiębiorca krajowy. Zapytanie przedsiębiorcy zagranicznego o możliwość udzielenia przez KUKE regwarancji gwarancji bankowej w wyżej opisanej sytuacji wpłynęło do Korporacji w 2025 r. i musiało zostać potraktowane odmownie. W tym aspekcie proponuje się także zmianę ustawy.

Zaadresowanie ww. problematyki wymaga nowelizacji ustawy, bowiem jako akt powszechnie obowiązujący określa ona zakresy: rzeczowy i podmiotowy ubezpieczeń gwarantowanych przez Skarb Państwa, a także podstawowe warunki udzielania ochrony ubezpieczeniowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest nowelizacja ustawy w celu rozszerzenia legitymacji KUKE w następujących obszarach:

Transformacja energetyczna kraju:

Proponuje się wprowadzenie prawnej możliwości oferowania przez Korporację ochrony ubezpieczeniowej dotyczącej oprócz umów i inwestycji wnoszących istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu w rozumieniu art. 10 rozporządzenia 2020/852, także umów i inwestycji służących wdrażaniu wszystkich filarów unii energetycznej, o której mowa w rozporządzeniu 2018/1999. Zmiana ta ma charakter systemowy, bowiem pozostając w obszarze działań na rzecz klimatu, uwzględnia aktualny poziom rozwoju danego państwa członkowskiego UE, w tym związany ze strukturą wytwarzania energii.

Wprowadzenie do unijnego porządku prawnego rozporządzenia 2018/1999 poprzedziło przedstawienie przez KE w 2015 r. Strategii na rzecz unii energetycznej. Strategia ma zapewnić Europie i jej obywatelom przystępną, pewną i zrównoważoną energię. Unia energetyczna powstała w 2019 r. wraz z zakończeniem prac nad pakietem regulacji „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”. Unia energetyczna opiera się na 5 filarach:

- redukcji emisyjności,
- efektywności energetycznej,
- bezpieczeństwa energetycznego,
- wewnętrznego rynku energii,
- badań naukowych, innowacji i konkurencyjności.

W 2018 r. przyjęto rozporządzenie 2018/1999 o zarządzaniu unią energetyczną, które stało się podstawą do opracowania przez państwa członkowskie UE krajowych planów klimatyczno-energetycznych i ich regularnej aktualizacji. Dokumenty te mają przedstawiać krajowe wkłady w unię energetyczną i mają stanowić odpowiedź na wyzwania zmian klimatu, zależności energetycznej i starzejącej się infrastruktury. Stworzenie w pełni funkcjonującej unii energetycznej ma pobudzić unijną gospodarkę, zwiększyć bezpieczeństwo energetyczne UE i intensyfikować walkę ze zmianą klimatu i jej skutkami. Udzielenie KUKE mandatu w zakresie określonym w rozporządzeniu 2018/1999 umożliwi wsparcie działań gospodarczych ujętych w przyjętej w br. przez Radę Ministrów na podstawie tego rozporządzenia aktualizacji Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 roku, z perspektywą do roku 2040 (aKPEiK). Obecnie, w efekcie przeprowadzonego rozpoznania rynku, KUKE planuje wsparcie następujących rodzajów działalności gospodarczej: energetyka, ciepłownictwo, a także budownictwo specjalistyczne dotyczące obu tych obszarów, poprzez oferowanie ochrony ubezpieczeniowej w formie

ubezpieczeniowych gwarancji płatniczych i gwarancji kontraktowych, zabezpieczających realizację inwestycji, co wpisuje się w ww. pierwsze trzy filary unii energetycznej. W dalszej kolejności wsparcie Korporacji będzie mogło objąć także działalność gospodarczą związaną z czwartym i piątym filarem: wewnętrznym rynkiem energii (np. rozbudowa międzynarodowych połączeń elektroenergetycznych) oraz badaniami naukowymi, innowacjami i konkurencyjnością (np. wsparcie firm działających na rzecz efektywności energetycznej).

Rozszerzenie mandatu KUKI do oferowania ubezpieczeń w ww. zakresie zwiększy strumień finansowania określonych w aKPEiK działań i przyczyni się do realizacji określonych w tym dokumencie celów. Szacunek przepływów finansowych przedstawiono w tabeli w pkt 6.

Reasekuracja przez Korporację ryzyka nadzwyczajnego:

Proponuje się upoważnienie Korporacji do przejmowania części ryzyka nadzwyczajnego w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 6 ustawy od zakładów ubezpieczeń i agencji kredytów eksportowych, materializującego się także na terytorium Polski, w zakresie, w jakim może wystąpić w toku wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorców krajowych, oddziały przedsiębiorców zagranicznych mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub mających siedzibę za granicą przedsiębiorców zależnych przedsiębiorców krajowych. Tak jak obecnie podjęcie reasekuracji będzie uwarunkowane zdiagnozowaniem luki rynkowej i jej zakresu, jeśli wystąpi na komercyjnym rynku ubezpieczeniowym, oraz poprzedzone określeniem na podstawie takiej diagnozy, w nowelizacji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 października 2025 r. w sprawie ryzyka nadzwyczajnego przejmowanego przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna (Dz. U. poz. 1468) rodzaju zdarzeń związanych z ww. luką, konstytuujących ryzyko nadzwyczajne, a także zakresu reasekuracji, według rodzajów ubezpieczeń, o których mowa w dziale II w grupach 3–7 i 9–16 załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Maksymalny zakres reasekuracji może objąć następujące rodzaje ubezpieczeń: casco pojazdów lądowych, szynowych, statków powietrznych, żeglugi morskiej i śródlądowej, casco statków żeglugi morskiej i statków żeglugi śródlądowej, przedmiotów w transporcie, pozostałych szkód rzeczowych, odpowiedzialności cywilnej wszelkiego rodzaju, w tym wynikającej z posiadania pojazdów i statków, kredytu, gwarancje ubezpieczeniowe oraz ubezpieczenia ryzyk finansowych. Nie sposób obecnie określić czasu wystąpienia i dokładnego charakteru zdarzeń, których materializacja może niekorzystnie wpływać na dane segmenty rynku krajowego i funkcjonowanie państwa – mają one charakter nagły i nieprzewidywalny. Generalnie będą to zdarzenia poważnie zakłócające funkcjonowanie rynku, mające charakter naturalny (np. pandemia lub żywioł znacznych rozmiarów) lub spowodowane czynnikiem ludzkim (np. kryzys w skali kraju spowodowany działaniami hybrydowymi obcego państwa lub organizacji). Dlatego też w pkt 6 OSR nie szacuje się wielkości luki, przepływów finansowych na działalności KUKI z tego tytułu oraz wpływu na gospodarkę i społeczeństwo. Szacunki te będą przedstawiane w OSR nowelizacji ww. rozporządzenia Rady Ministrów.

Obejmowanie przez KUKI ochroną ubezpieczeniową umów i inwestycji wzmacniających bezpieczeństwo państwa:

Proponuje się rozszerzenie ustawowego mandatu KUKI o oferowanie ochrony ubezpieczeniowej dla umów i inwestycji, których realizacja będzie uzasadniona interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.). Proponuje się, aby Korporacja mogła oferować ubezpieczeniowe gwarancje spłaty kredytów przeznaczonych na wydatki inwestycyjne przedsiębiorców (CAPEX), służące uruchamianiu w Polsce produkcji lub rozpoczęciu świadczenia usług na rzecz polskich sił zbrojnych albo przyczyniających się do zapewnienia szeroko rozumianego bezpieczeństwa cywilnego. Przewiduje się, że ta forma ubezpieczenia może spotkać się z zainteresowaniem przedsiębiorców z krótką historią obecności na rynku, o małej kapitalizacji, gdzie finansowanie długiem wiąże się z wysokimi ryzykami, trudnymi do samodzielnego zaakceptowania przez instytucje finansujące. Inwestycje realizowane poza terytorium Polski przez przedsiębiorców zagranicznych, finansowane długiem albo ze środków własnych przedsiębiorcy, będą zabezpieczane przez KUKI w formule kredytu dla nabywcy, także wtedy, gdy nie będą w nich uczestniczyć polscy przedsiębiorcy w ramach zawartych przez nich kontraktów eksportowych, o ile te inwestycje będą podejmowane w celu realizowania z nich dostaw dla polskich odbiorców. W tym przypadku ochrona ubezpieczeniowa będzie świadczona na mocy i zgodnie z regulacjami OECD. Zakłada się, że oferowanie przez KUKI ubezpieczeniowych gwarancji płatniczych zwiększy zainteresowanie banków finansowaniem inwestycji przedsiębiorstw sektora obronnego, a w przypadku przedsięwzięć o bardzo wysokim poziomie ryzyka niejednokrotnie umożliwi realizację danego przedsięwzięcia inwestycyjnego. Zwiększenie skali finansowania przedsięwzięć na wczesnym etapie rozwoju pozwoli z kolei na późniejsze selekcionowanie produkcji użytecznej dla potrzeb bezpieczeństwa i obronności państwa. Ponadto zmiana umożliwi oferowanie przez KUKI gwarancji kontraktowych dla tego sektora na rynku krajowym (zabezpieczających zaliczkowe finansowanie kontraktów zbrojeniowych przez zamawiających oraz roszczenia zamawiających z tytułu nieprawidłowego wykonania tych umów), co przyczyni się do budowania polskich łańcuchów dostaw w produkcji zbrojeniowej i „dual use” oraz pewnej niezależności i kompetencji w tym zakresie. Podobnie jak w przypadku ubezpieczeń eksportowych oraz w obszarze transformacji energetycznej szczegółowe warunki wsparcia, w tym podział ryzyka, będą określane w uchwałach Korporacji, monitorowanych przez Komitet.

Szacunek przepływów finansowych w tym obszarze przedstawiono w tabeli w treści opisowej pkt 6 OSR.

Komitet:

Biorąc pod uwagę proponowaną zmianę systemowego podejścia do mandatu KUKE w obszarze transformacji energetycznej kraju w kierunku wpisania wsparcia Korporacji w Krajowy Plan w dziedzinie Energii i Klimatu, we wdrożeniu aktualizacji którego wiodącą rolę pełni obecnie Minister Energii, proponuje się uzupełnienie składu Komitetu o przedstawiciela ministra właściwego do spraw energii. Mając na względzie proponowane rozszerzenie mandatu KUKE na sprawy obejmujące bezpieczeństwo i obronność, zaproponowano zastąpienie przedstawiciela ministra właściwego do spraw rynków rolnych przez reprezentanta ministra właściwego do spraw obrony narodowej. Zmiana ta jest motywowana także okolicznością braku na przestrzeni ostatnich ośmiu lat wniosków KUKE o wyrażenie przez Komitet zgody na ubezpieczenia w obszarze eksportu produktów rolnych czy artykułów przetwórstwa rolno-spożywczego. Zdaniem projektodawcy skład Komitetu w liczbie siedmiu wiceministrów zapewni niezbędną efektywność pracy tego organu, co może mieć szczególne znaczenie przy wyrażaniu zgody na ubezpieczenia coraz częściej o bardzo dużych sumach ubezpieczenia lub kwotach gwarancji, wynoszących nawet kilkaset mln EUR. Podczas finalizowania dużych kwotowo ubezpieczeń często występuje presja czasowa, co dotyczy m.in. udziału Korporacji w ubezpieczeniach innych agencji kredytów eksportowych.

Pozostałe kwestie:

i. Proponuje się upoważnienie KUKE do dokonywania inwestycji kapitałowych w zagraniczne instytucje o podobnym profilu działalności, o ile jest to uzasadnione gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej (gospodarczym, w odróżnieniu od proponowanego interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej – obecnie w art. 6 ust. 3 ustawa mówi o interesie Rzeczypospolitej Polskiej). Dodatkowo proponuje się rozszerzenie definicji interesu (gospodarczego) Rzeczypospolitej Polskiej na okoliczność wzrostu wymiany handlowej Polski z innymi państwami, co obejmuje także import, w szczególności dotyczący minerałów ziem rzadkich i sprzętu wojskowego.

Wykorzystanie tego instrumentu rozważane jest w odniesieniu do rynku afrykańskiego. Afryka oferuje wysokie marże, ale obciążona jest wysokim ryzykiem politycznym i handlowym. Współpraca kapitałowa z afrykańskimi agencjami kredytów eksportowych (ECA) i instytucji o podobnym profilu działania pozwoliłaby na reasekurację i podział ryzyka na preferencyjnych warunkach, co umożliwiłoby ubezpieczanie projektów, które samodzielnie byłyby zbyt ryzykowne dla polskiego bilansu (przepływów na wyodrębnionym rachunku bankowym, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy). KUKE zyskałaby dostęp do unikalnej wiedzy o kondycji lokalnych firm i rządów, co istotnie poprawiłoby jakość oceny ryzyk towarzyszących ubezpieczanym transakcjom. Polska od lat stara się zintensyfikować wymianę handlową z Afryką, a zastosowanie proponowanego instrumentu byłoby silnym sygnałem politycznym, że Polska traktuje ten kierunek priorytetowo. Zmieniłoby to pozycję Polski z zewnętrznego obserwatora na współgospodarza afrykańskiego rynku finansowego. Kraje takie jak Niemcy, Francja czy Chiny mają silnie ugruntowane struktury wsparcia w Afryce, zatem umożliwienie KUKE wejść kapitałowych wyrównałoby szanse polskich firm, dając im instrumenty finansowe porównywalne z możliwościami innych krajów. Ponadto pozwalałoby to Polsce wpływać na standardy handlowe i inwestycyjne w regionie, promując polskie technologie i rozwiązania (np. w sektorze rolnym, fintech czy zielonej energii).

Innym rozważanym kierunkiem geograficznym wykorzystania proponowanego instrumentu jest rynek ukraiński. Szacunkowe koszty odbudowy Ukrainy wynoszą setki miliardów dolarów. Zastosowanie tego instrumentu dałoby KUKE bezpośredni wgląd w planowane projekty infrastrukturalne i energetyczne oraz większe możliwości w ich ubezpieczaniu dla polskich wykonawców. Kapitałowe wejścia pozwalałyby na ujednolicenie procedur oceny ryzyka między Polską a Ukrainą. Strategia Polski zakłada bycie głównym hubem logistyczno-finansowym dla Ukrainy, więc wejścia kapitałowe KUKE na tym rynku cementowałyby tę rolę i dały większe możliwości działania, a jednocześnie przełożyłyby się na realny wpływ na kierunki rozwoju ukraińskiego handlu zagranicznego, a to pozwoliłoby na promowanie synergii gospodarczych (np. łączenie ukraińskich zasobów z polskim przetwórstwem i logistyką).

ii. Proponuje się rozszerzenie ustawowego katalogu podmiotów uprawnionych do korzystania z ubezpieczenia gwarantowanego udzielanego w formie gwarancji również, w ściśle określonych przypadkach, o przedsiębiorcę zagranicznego. Chodzi o sytuację, kiedy przedsiębiorca krajowy współuczestniczy (jako dostawca, nie w formie konsorcjum) w projekcie realizowanym poza granicami Polski wspólnie z przedsiębiorcami zagranicznymi. Niejednokrotnie w takich sytuacjach zagraniczny nabywca usług żądał zabezpieczenia swoich roszczeń w postaci gwarancji, a sama gwarancja miała zabezpieczać całość realizowanych prac (odnosić się do całości realizowanych usług, zarówno dostarczanych przez przedsiębiorcę polskiego, jak też przedsiębiorców zagranicznych). Dodatkowo, w związku z faktem, że podmiotem frontującym wykonanie całości usługi jest przedsiębiorca zagraniczny – to ten właśnie podmiot jest podmiotem występującym jako zleceniodawca gwarancji. W aktualnym stanie prawnym KUKE nie może udzielić gwarancji na zlecenie podmiotu zagranicznego (z zastrzeżeniem istnienia takiej możliwości wyłącznie w odniesieniu do przedsiębiorców zależnych polskich przedsiębiorców), pomimo tego, że niejednokrotnie przeważająca część usług w ramach całego kontraktu realizowana jest przez podmiot krajowy. Proponowana nowelizacja uzupełnia zdiagnozowaną lukę i wpisuje się w ratio legis ustawy (vide

art. 2 ust. 2 ustawy: „Celem gwarancji ubezpieczeniowej jest umożliwienie krajowym przedsiębiorcom oraz przedsiębiorcom zależnym zawarcia lub realizacji kontraktów eksportowych (...)”. Projektując rozwiązanie zdiagnozowanego problemu, projektodawcy zaproponowali jednocześnie mitygację potencjalnego ryzyka wykorzystywania polskiego systemu wsparcia eksportu przez podmioty zagraniczne, która polega na tym, że warunkiem udzielania gwarancji na zlecenie przedsiębiorcy zagranicznego jest łączne spełnienie następujących przesłanek:

- umowa lub inwestycja realizowana jest za granicą,
- dostawcą jest polski przedsiębiorca zależny wnioskodawcy gwarancji,
- udział dostawcy krajowego w całości tej umowy lub inwestycji wynosi co najmniej 50 % jej wartości.

Proponowane rozwiązanie będzie dotyczyć kontraktów eksportowych, realizowanych przez uprawnionych przedsiębiorców zagranicznych.

iii. Ponadto proponuje się włączenie do ustawy przepisów wydanego na podstawie art. 6e rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie maksymalnego procentowego udziału składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego oraz rodzaju dowodów, na podstawie których ustala się pochodzenie produktu lub usługi (Dz. U. poz. 1978). Na mocy regulacji wprowadzonych nowelizacją ustawy w 2020 r. KUK nie stosuje przepisów tego rozporządzenia w odniesieniu do ubezpieczeń kontraktów zawartych na okres kredytu poniżej dwóch lat (art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy). W tym miejscu należy wskazać, że zniesienie polskośći w ubezpieczeniach krótkoterminowych od kwietnia 2020 r. nie spowodowało zmiany struktury portfela klientów w tym segmencie i nadal są to przede wszystkim przedsiębiorstwa produkcyjne, a nie pośrednicy w obrocie towarami. W odniesieniu do ubezpieczeń kontraktów na okres kredytu dwa i więcej lat proponuje się zastosowanie jednolitego podejścia i wskazanie, że produkt lub usługę, eksportowane w ramach kontraktu eksportowego, uznaje się za krajowe, jeżeli udział składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego wynosi maksymalnie 85 %. Obecnie maksymalny udział składników pochodzenia zagranicznego wynosi 60 %, z wyłączeniem eksportu: usług budowlanych, gdzie udział określono na 90 %, oraz eksportu systemów komputerowych, urządzeń elektronicznej techniki obliczeniowej, wyrobów przemysłu elektrotechnicznego, elektronicznego i teletechnicznego, statków powietrznych, statków morskich i statków żeglugi śródlądowej, dla których maksymalny udział składników pochodzenia zagranicznego wynosi 80 %. Zastosowanie jednolitego podejścia w tym względzie motywowane jest uproszczeniem systemu oraz podążaniem za trendami międzynarodowymi w tym zakresie. Ponadto, patrząc na portfel transakcji zabezpieczanych przez KUK w ostatnich latach, najczęściej występującym wskaźnikiem mierzenia polskośći był wskaźnik 10 % ze względu na eksport usług budowlanych, a drugim w kolejności był wskaźnik 20 %. Wskaźnik 40 % praktycznie nie występował w ostatnich latach, więc proponuje się średnią ważoną obu najczęściej występujących ostatnio wskaźników mierzenia polskośći i określenie jednolitego wskaźnika na poziomie 15 %.

Dodatkowo proponuje się rozszerzenie możliwości udzielenia ubezpieczenia mimo niespełnienia wymogu krajowych produktów i usług w przypadkach, gdy ubezpieczenie będzie realizowane w formie udziału Korporacji w ubezpieczeniu udzielonym przez inną agencję kredytów eksportowych lub będzie ono uzasadnione bezpieczeństwem i obronnością Rzeczypospolitej Polskiej. Pierwsza z ww. propozycji wynika z charakteru umów reasekuracyjnych, które są zawierane pomiędzy ECA. Zgodnie z treścią tych umów powinno podążać się za standardem i prawem wiodącego ubezpieczyciela, co już na tym etapie komplikuje kwestie badania polskośći i może prowadzić do kolizji systemowych. Ponadto, w przypadku potwierdzenia ochrony wiodącemu ubezpieczycielowi, odmowa wypłaty odszkodowania w części, którą KUK przyjęła do reasekuracji ze względu na przesłankę związaną z polskością spowodowałaby daleko idące straty reputacyjne i doprowadziła do sporu sądowego, będącego precedensem (prawem właściwym do jego rozstrzygnięcia byłoby prawo wiodącego ubezpieczyciela, czyli inne niż prawo polskie). Biorąc powyższe pod uwagę, a także mając na względzie, że w większości przypadków o udzieleniu reasekuracji wiodącemu ubezpieczycielowi będzie decydował Komitet, znając uprzednio strukturę transakcyjną i rzeczywisty udział polskich poddostawców i podwykonawców, proponuje się wprowadzenie tego wyłączenia na zasadzie *lex imperfecta*, czyli braku sankcji za brak polskośći w takiej strukturze ubezpieczenia, co nie będzie się bynajmniej wiązało z faktycznym brakiem dążenia do włączania i maksymalizowania udziału polskich firm w globalnych łańcuchach dostaw, rozwijanych przez KUK od wielu lat w ramach tzw. inicjatywy *Shop in Poland*. Natomiast druga proponowana przesłanka motywowana jest potrzebą zapewnienia elastyczności wsparcia produkcji na potrzeby polskich sił zbrojnych (vide „Obejmowanie przez KUK ochroną ubezpieczeniową umów i inwestycji wzmacniających bezpieczeństwo państwa” w tym punkcie OSR).

Podsumowując, oczekiwanymi efektami proponowanych zmian będą:

- zwiększenie szeroko rozumianego bezpieczeństwa państwa,
- przyspieszenie transformacji klimatycznej i energetycznej oraz dostosowanie wsparcia KUK w tym obszarze do działań określonych w dokumentach systemowych, notyfikowanych KE (AKPEiK),
- wzmocnienie pozycji Polski na rynkach międzynarodowych,
- zwiększenie bezpieczeństwa finansowego polskich przedsiębiorców i instytucji finansujących, jako konsekwencja proponowanych zmian,
- wzmocnienie konkurencyjności polskiej gospodarki.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Podejście europejskich agencji kredytów eksportowych do definicji „zielonych” projektów oraz powiązania ich z taksonomią UE jest zróżnicowane:

- EKN (Szwecja) stosuje klasyfikację zawartą w taksonomii UE (kryteria transformacji klimatycznej i adaptacji do zmian klimatu), aby określić, czy transakcja może być objęta gwarancją kredytu eksportowego na cele ekologiczne. www.ekn.se/en/guarantees/banks/green-credit-guarantee,
- SACE (Włochy) stosuje badanie *due diligence* oparte ściśle na taksonomii UE. Projekty muszą wnosić istotny wkład w jeden z sześciu celów środowiskowych (np. ochrona wód, gospodarka o obiegu zamkniętym etc.). <https://www.sace.it/en/about-us/sace-for-the-green-new-deal>,
- Atradius DSB (Niderlandy) po raz pierwszy wprowadził metodę klasyfikacji ekologicznej w 2020 r., która została zmieniona w 2025 r. Główną zmianą jest to, że zaktualizowana metodologia opiera się na CCSU (Porozumieniu sektorowym dotyczącym zmiany klimatu sektorowych). W przypadku gdy CCSU jest niewystarczające, stosuje się taksonomię UE, a następnie Wspólne zasady śledzenia finansowania działań łagodzących zmiany klimatu (MDB CP). <https://brochures.atradiusdutchstatebusiness.nl/the-green-label/what-is-green>,
- Finnvera (Finlandia) wspiera inwestycje w OZE, efektywność energetyczną i gospodarkę o obiegu zamkniętym. Projekty są oceniane przez pryzmat kryteriów ESG oraz specjalnych wytycznych Finnvera i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EIF) w ramach programu InvestEU. <https://www.finnvera.fi/eng/financing/loans/climate-and-environmental-loan>,
- Eksfin (Norwegia): Inwestycja musi być zgodna z zasadami taksonomii UE, z naciskiem na ograniczenie zmian klimatycznych. Projekty, które nie są objęte taksonomią UE, muszą kwalifikować się jako „zielone” zgodnie z wew. polityką dotyczącą klasyfikacji transakcji ekologicznych. <https://www.eksfin.no/en/products/investment-financing/>,
- Cesce (Hiszpania) pozwala wybrać między zgodnością z taksonomią UE (wymaga certyfikacji zewnętrznej) i CCSU (bez konieczności certyfikacji). <https://www.cesce.es/en/w/insurance-policy-for-investment-loans>,
- OeKB (Austria) realizuje dwa główne programy: Exportinvest Green dotyczący inwestycji poprawiających stan środowiska (np. redukcja odpadów) <https://www.oekb.at/en/export-services/covering-and-financing-investments-and-participation/financing-domestic-investments-for-the-export-sector/exportinvest-green.html> oraz Exportinvest Green Energy obejmujący zastępowanie paliw kopalnych OZE (wiatr, słońce, biomasa). <https://www.oekb.at/en/export-services/covering-and-financing-investments-and-participation/financing-domestic-investments-for-the-export-sector/exportinvest-green-energy.html>,
- Euler Hermes (Niemcy) oferuje instrument Climate UFK na nośniki energii, takie jak „zielony” wodór, paliwa syntetyczne czy technologie akumulatorowe; przemysł chemiczny, np. „zielony” metanol lub „zielony” amoniak oraz inne branże, takie jak „zielona” stal lub przesył energii elektrycznej/energii. <https://www.ufk-garantien.de/en/sustainability/sustainability/climate-ufk.html>.

Agencje kredytów eksportowych, które nie oferują instrumentów wsparcia dla sektora zbrojeniowego/obronnego to Bancomext (Meksyk), ze względu na brak odpowiedniego mandatu, węgierski EXIM (wewnętrzna polityka agencji), luksemburski ODL, tajski TEBC (z uwagi na brak popytu/atrakcyjności komercyjnej) i austriacki OeKB (ograniczenia wynikające z ustawodawstwa krajowego). Wsparcie częściowe, tylko dla dóbr podwójnego zastosowania „dual use” oferują amerykański oraz turecki EXIM. **Wiele agencji europejskich uznaje sektor obronny za strategiczny element eksportu.** Instytucje takie jak BPI France, EKN (Szwecja), EKSFIN (Norwegia), Eximbanka SR (Słowacja) oraz UKEF (Wielka Brytania) deklaruje, że sektor obronny stanowi powyżej 10% ich całkowitego portfela.

Agencje kredytów eksportowych zrzeszone w Komitecie ECA Unii Berneńskiej wskazują, że najczęściej zgłaszane przez eksporterów z sektora obronnego potrzeby to m.in.: zapewnienie dostępu do długoterminowego finansowania, ubezpieczenie od ryzyka politycznego lub handlowego oraz finansowanie MŚP w łańcuchu dostaw, wsparcie na rynkach wysokiego ryzyka, wsparcie kapitału obrotowego dla MŚP, kapitał własny w celu przyspieszenia rozwoju zwłaszcza MŚP i innowacyjnych przedsiębiorstw oraz pokrycie ryzyka wynikającego z licencji eksportowych.

Z najnowszych inicjatyw, wychodzących poza standardowe wsparcie eksportu, warte uwagi są:

– duńska EIFO wprowadziła instrument gwarancyjny dedykowany duńskim firmom, które inwestują kapitałowo w ukraińskie przedsiębiorstwa z sektora obronnego: <https://eifo.dk/en/our-work/special-schemes/investment-guarantee-for-the-defence-industry-in-ukraine>;

– czeski EGAP uruchomił program wsparcia dla rozbudowy krajowego potencjału produkcyjnego (ochrona ubezpieczeniowa kredytów inwestycyjnych oraz obrotowych), którego celem jest wzmocnienie konkurencyjności i innowacyjności czeskich eksporterów: <https://www.egap.cz/en/defence>.

W zakresie inwestycji kapitałowych, poszczególne państwa, zarówno członkowskie UE, jak i inne, dokonywały inwestycji kapitałowych w inne agencje i instytucje typu multilateral poprzez własne agencje wsparcia eksportu. Inwestycje na rynku afrykańskim dokonały m.in. Holandia (Atradius), Hiszpania (CESCE), Indie (ECGC), Włochy (SACE), Wielka Brytania (UKEF), czy Japonia (NEXI). Ten ostatni kraj, podobnie jak w przypadku KUKE, również musiał dokonać nowelizacji ustawy regulującej działalność NEXI, aby umożliwić takie transakcje z punktu widzenia prawnego. W ubiegłym roku również rząd Niemiec poinformował o analogicznej inwestycji kapitałowej poprzez niemiecki bank rozwoju KfW.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy: ▪ sektor obronny	ok. 200 przedsiębiorców	dane własne MRiT	Zwiększenie skali finansowania, umożliwienie realizacji przedsięwzięć o znacznym poziomie ryzyka, usprawnienie łańcucha dostaw.
▪ sektor energetyczny – elektroenergetyka	4 główne grupy kapitałowe	https://www.ure.gov.pl/pl/energia-elektryczna/charakterystyka-ryнку/12744,2024.html	
– ciepłownictwo	398 przedsiębiorców	https://www.ure.gov.pl/pl/ciepłota/charakterystyka-ryнку/12966,2024.html	
Instytucje finansujące	kilkadziesiąt podmiotów	szacunki własne KUKiE, oparte na liczbie instytucji finansowych współpracujących z KUKiE oraz potencjalnie zainteresowanych ofertą ubezpieczeń gwarantowanych przez Skarb Państwa	Możliwość zwiększenia pojemności kredytowej, ograniczenie poziomu ryzyka.
MON	1		Zwiększenie dostępności i wolumenu oferowanych rozwiązań w zakresie sprzętu wojskowego i „dual use”.
Jednostki samorządu terytorialnego	2809	https://www.gov.pl/web/mswia/baza-jst	Zwiększenie dostępności i wolumenu oferowanych rozwiązań dla jst zwiększających odporność wspólnot na sytuacje kryzysowe.
Prezes Rady Ministrów			Powołanie w skład Komitetu reprezentantów ministrów właściwych do spraw: energii, obrony narodowej.
Minister Finansów i Gospodarki			Nowelizacja rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2024 r. w sprawie szczegółowego trybu działania i organizacji Komitetu Polityki Ubezpieczeń Gwarantowanych przez Skarb Państwa.
Minister właściwy ds. energii			Udział reprezentanta ministra właściwego ds. energii w pracach Komitetu.
Minister właściwy ds. obrony narodowej			Udział reprezentanta ministra właściwego ds. obrony narodowej w pracach Komitetu.
Minister właściwy ds. rynków rolnych			Ustanie członkostwa reprezentanta ministra właściwego ds. rynków rolnych w Komitecie.
Skarb Państwa			Potencjalne zwiększenie kwoty pożyczek udzielanych KUKiE na pokrycie deficytu na działalności KUKiE

			gwarantowanej przez Skarb Państwa.
Komitety Polityki Ubezpieczeń Gwarantowanych przez Skarb Państwa			Zwiększenie liczby wniosków KUKE o wyrażenie zgody na udzielenie ubezpieczenia gwarantowanego.
KUKE S.A.	1		Zwiększenie zakresu działalności ubezpieczeniowej; wzrost obciążenia operacyjnego Spółki.
Agencje Kredytów Eksportowych (ECA)	kilkanaście	dane własne KUKE	Uproszczenie współpracy KUKE z innymi ECA w przypadku projektów ubezpieczanych w formule reasekuracji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

11 maja br. projekt ustawy został przesłany w ramach konsultacji publicznych, z terminem 21 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag, do następujących podmiotów:

- 1) Polska Rada Biznesu;
- 2) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 3) Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
- 4) Business Centre Club;
- 5) Konfederacja Lewiatan;
- 6) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 7) Polska Rada Biznesu;
- 8) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 10) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 11) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 12) Polska Izba Ubezpieczeń;
- 13) Związek Banków Polskich;
- 14) Krajowy Związek Banków Spółdzielczych;
- 15) Bank Gospodarstwa Krajowego;
- 16) Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
- 17) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
- 18) Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
- 19) Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- 20) Polski Komitet Energii Elektrycznej;
- 21) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie;
- 22) Polska Izba Producentów na Rzecz Obronności Kraju.

11 maja br. projekt ustawy został przesłany do zaopiniowania, z terminem 21 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag, do następujących podmiotów:

- 1) Prokuratura Generalna Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Prezes Narodowego Banku Polskiego;
- 4) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
- 5) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
- 6) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;

7) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2026 r. poz. 836), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z konsultacji udostępnionym także na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Projektowane zmiany nie wpływają na wzrost wydatków i dochodów budżetu państwa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Prezentowane poniżej skutki finansowe będą ewidencjonowane na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 10 ustawy, na którym Korporacja prowadzi rozliczenia finansowe w zakresie uregulowanym ustawą (tzw. rachunek Interes Narodowy [IN]). Dochody, wydatki i saldo zaprezentowano w ujęciu netto, tj. wyłącznie z tytułu projektowanych instrumentów ubezpieczeniowych gwarantowanych przez Skarb Państwa. Proponowany mechanizm nie obciąża bezpośrednio budżetu państwa oraz nie wymaga organizowania funduszy okołobudżetowych (np. obligacje), obciążenie powstaje dopiero w momencie wystąpienia szkody – braku regulowania płatności, a potencjalne koszty rozłożone są na lata. Pokrycie dokonywanych przez KUKĘ wydatków z rachunku IN jest gwarantowane przez Skarb Państwa poprzez udzielanie pożyczek ze środków budżetu państwa (art. 13 ust. 1 ustawy). Dotychczasowe zapotrzebowanie na posiłkowanie się środkami z budżetu państwa było znikome. Ostatnia pożyczka udzielona KUKĘ miała miejsce w 2017 r. w kwocie 79,3 mln zł. Udzielone KUKĘ pożyczki są systematycznie spłacane ze środków zgromadzonych na rachunku IN. Aktualne saldo udzielonych pożyczek ze środków budżetu państwa (wg stanu na 31.12.2025 r.) wynosi 48,2 mln zł. Rozszerzenie, na mocy projektowanej nowelizacji ustawy, zakresu działalności KUKĘ nie wpłynie w sposób istotny na prawdopodobieństwo konieczności korzystania z pożyczek z budżetu państwa.

Wynika to z tego, że wsparcie KUKE oferowane będzie zasadniczo przy wykorzystaniu dotychczasowych instrumentów (umów ubezpieczenia i gwarancji ubezpieczeniowych), a każdorazowa decyzja o zaangażowaniu KUKE będzie poprzedzona, tak jak dotychczas, analizą ryzyka danej transakcji.

Wpływami na rachunek IN będą zainkasowane przez KUKE składki należne z tytułów:

- rozszerzenia zakresu rzeczowego ubezpieczeń dotyczących transformacji energetycznej Polski,
- upoważnienia KUKE do oferowania ubezpieczeń uzasadnionych interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej,
- zwiększenia wolumenu ubezpieczeń eksportowych z uwagi na zaangażowanie kapitałowe KUKE w zagranicznych agencjach kredytów eksportowych i instytucjach z podobnym profilem działania, a także udział KUKE w podziale zysku wypracowanego przez zagraniczną agencję kredytów eksportowych lub inną instytucję o podobnym profilu działania.

W tabeli pominięto przepływy z tytułu rozszerzenia definicji interesu gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej oraz umożliwienia obejmowania gwarancyjną ochroną ubezpieczeniową finansowania dłużnego kontraktów eksportowych, zawieranych lub realizowanych przez przedsiębiorców zagranicznych. Pominięcie wprowadzono kierując się dotychczasowym i przewidywalnym incydentalnym charakterem ubezpieczeń gwarantowanych, w pierwszym przypadku uzasadnianych interesem Rzeczypospolitej Polskiej, w drugim dotyczących wniosków przedsiębiorców zagranicznych. W związku z tym przewiduje się relatywnie niewielki wolumen ubezpieczeń w tych dwóch obszarach, w porównaniu do prognozowanego wolumenu ubezpieczeń w głównych obszarach.

Wydatkami z rachunku IN będą w szczególności wypłacone przez KUKE odszkodowania z tytułu zawartych umów ubezpieczenia. Wydatki te pokrywane będą z wpływów na rachunku IN (z przychodów ze składek na nim zgromadzonych).

Wpływ na rachunek Interes Narodowy:

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	452,55	590,91	389,89	358,29	306,28	252,89	311,84	255,61	319,96	263,10	263,91	3 765,23
Obronność	60,41	184,83	199,33	223,24	215,83	217,93	219,99	219,12	226,60	228,61	228,61	2 224,50
Transformacja klimatyczna (rozszerzenie mandatu)	392,14	392,72	176,61	120,45	75,22	19,06	75,22	19,06	75,22	15,59	15,59	1 376,88
Nabywanie ECA	-	13,36	13,95	14,60	15,23	15,90	16,63	17,43	18,14	18,90	19,71	163,85
Wydatki ogółem	-104,38	-131,87	-155,25	-118,78	-111,09	-101,18	-90,86	-102,54	-92,54	-104,21	-104,43	-1 217,13
Obronność	-9,72	-40,88	-66,57	-73,15	-76,52	-75,46	-76,18	-76,43	-77,46	-79,19	-79,19	-730,75
Transformacja klimatyczna (rozszerzenie mandatu)	-2,60	-85,41	-82,93	-39,71	-28,47	-19,43	-8,20	-19,43	-8,20	-17,93	-17,93	-330,24
Nabywanie ECA	-92,06	-5,58	-5,75	-5,92	-6,10	-6,29	-6,48	-6,68	-6,88	-7,09	-7,31	-156,14
Saldo ogółem	348,17	459,04	234,64	239,51	195,19	151,71	220,98	153,07	227,42	158,89	159,48	2 548,10

Rok 2026 przyjęto jako rok '0'.

Założenia:

Przewidywane zwiększenie ekspozycji (zaangażowania) KUKE z tytułu projektowanego rozszerzenia zakresu rzeczowego ubezpieczeń gwarantowanych

[mld zł]	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	Łącznie
Obronność CAPEX	0,73	2,23	2,41	2,71	2,62	2,64	2,67	2,66	2,75	2,77	2,70	26,89
Obronność Gwar. kontrakt.	0,76	2,30	2,47	2,76	2,67	2,69	2,72	2,71	2,80	2,83	2,30	27,01

Trans. klimat. CAPEX	11,67	11,72	4,56	2,9	4,05	2,4	4,05	2,4	4,05	2,4	2,4	48,55
Trans. Klimat. Gwar. kontrakt.	0,32	1,26	1,26	1,26	1,26	1,26	1,26	1,26	1,26	0,95	0,95	12,3
Razem	11,83	17,51	9,04	9,63	8,95	8,99	9,05	9,03	9,21	8,95	8,35	114,75

Obronność:

W oparciu o prognozy¹⁾ udziału wydatków na obronność Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2026–2035 w prognozowanym PKB Polski, sięgających łącznie kwoty około 1873 mld PLN, i po dokonaniu dekompozycji tych wydatków na kategorie: wydatki osobowe, infrastrukturę, sprzęt (zakupy oraz badania i rozwój), a także wydatki inne, w tym utrzymanie sprzętu, oszacowano wpływ procedowanych zmian na rachunek IN. Uznano, że wydatki osobowe, takie jak wynagrodzenia czy emerytury (stanowiące około 26–32 % wydatków na cele obronnościowe w pierwszych 3 latach od wprowadzenia regulacji, do około 40–44 % w okresie 2030–2035 – sumarycznie około 710 mld PLN z 1873 mld PLN), znajdują się poza obszarem zainteresowań KUKE. W zakresie pozostałych grup wydatków, których udział w latach 2026–2035 mieści się w przedziale 68–74 % (w pierwszych 3 latach od wprowadzenia regulacji) do 56–60 % w latach 2030–2035), co przekłada się na sumaryczne wydatki w tych kategoriach w analizowanym okresie sięgające ok. 1163 mld PLN, metodą ekspercką określono maksymalny udział KUKE w rynku przemysłu obronnego na poziomie 5 %, przy czym założono ścieżkę dojścia do tego poziomu w pierwszych 3 latach od wejścia w życie zmian (udział KUKE na poziomie 1,25 % w pierwszym roku od wprowadzenia regulacji, 3,5 % w drugim roku i 4,5 % w trzecim roku). W oszacowaniu uwzględniono wpływy na rachunek IN zarówno z tytułu udzielania gwarancji związanych z zabezpieczaniem finansowania inwestycji, jak również gwarancji kontraktowych, przy czym udział gwarancji finansujących inwestycje stanowi około 2/3 sumy prognozowanych przychodów. Po stronie wydatków wyliczenia oparto na wskaźnikach szkodowości gwarancji związanych z zabezpieczaniem finansowania inwestycji (metodą ekspercką) oraz w zakresie gwarancji kontraktowych (na podstawie danych historycznych analogicznych produktów będących w ofercie w ramach działalności komercyjnej KUKE).

Transformacja klimatyczna (rozszerzenie mandatu):

W zakresie rozszerzenia mandatu związanego z produktami KUKE wspierającymi transformację klimatyczną Polski założono wpływy na rachunek IN głównie w oparciu o oszacowania eksperckie przeprowadzone na podstawie rozeznania rynku i realnych oczekiwań instytucji finansujących oraz inwestorów w zakresie wsparcia ze strony KUKE. W zakresie wsparcia nowych źródeł wytwórczych przewiduje się partycypację KUKE zarówno w odniesieniu do nowych elektrowni gazowych, jak również elektrociepłowni kogeneracyjnych, przy czym spodziewana jest większa kumulacja tych inwestycji w pierwszych 3 latach od wejścia w życie procedowanych zmian (dużo realizowanych projektów w ramach wygranych już aukcji Rynku Mocy), a następnie ustabilizowanie się wpływów na istotnie niższym poziomie i mniej dynamiczny przebieg transformacji energetycznej Polski w tym zakresie. W zakresie nowych źródeł gazowych, kogeneracyjnych oraz w zakresie działań uzupełniających takich jak termomodernizacja budynków, założono wpływy zarówno z tytułu gwarancji związanych z zabezpieczaniem finansowania inwestycji, jak i gwarancji kontraktowych. Zakłada się, że przychody związane z zabezpieczaniem finansowania inwestycyjnego elektrowni gazowych i gazowych instalacji kogeneracyjnych stanowić będą około 86 % (ok. 1180 mln PLN) całościowych dochodów tytułu rozszerzenia mandatu na transformację klimatyczną. Dochody z tytułu udzielonych gwarancji kontraktowych mają charakter uzupełniający, stanowiąc 3,5 % całościowych dochodów (kwotowo 49 mln PLN).

Istotnym wątkiem jest też prognozowane wsparcie KUKE w zakresie finansowania łańcucha dostaw powstającej elektrowni jądrowej, przy czym ze względu na zabezpieczenie finansowania inwestycyjnego bezpośrednimi gwarancjami Skarbu Państwa za pośrednictwem Ministerstwa Finansów, całość założonych w tym zakresie wpływów na rachunek IN pochodzić będzie z wpływów za udzielanie gwarancji kontraktowych, szczególnie istotnych dla polskich firm biorących udział w realizacji inwestycji. Wpływy z tych gwarancji oszacowano w oparciu o stawki rynkowe gwarancji kontraktowych, które udzielane są dużym podmiotom z branży budowlanej w Polsce. Zakłada się, że sumaryczne wpływy z tytułu udzielonych gwarancji kontraktowych dla łańcucha dostaw w ramach realizacji elektrowni jądrowej wyniosą około 125 mln PLN.

Wskaźnik szkodowości, zarówno w zakresie inwestycji w nowe źródła gazowe, jak i elektrowni jądrowej, przyjęto analogicznie do wskaźników szkodowości w zakresie obronności (30 % dla

¹⁾ <https://www.deloitte.com/pl/pl/Industries/defense-security-justice/research/inwestycje-obronne-polski-przewidywane-wydatki-na-zbrojenia.html>

	gwarancji inwestycyjnych i 43 % dla gwarancji kontraktowych, gdzie wskaźnik szkodowości oznacza udział wypłaconych w stosunku do zainkasowanych przez KUKĘ środków w danym roku). Nabywanie akcji lub udziałów w ECA i instytucjach o podobnym profilu działania – założenia: Nabywanie akcji zagranicznych agencji kredytów eksportowych i instytucji o podobnym profilu działania jest inwestycją długoterminową. Założono poniesienie kosztów inwestycji w roku 0, a następnie przyjęto konserwatywne założenie co do przepływów pieniężnych. Na te przepływy składają się (1) proporcjonalny udział KUKĘ w podziale zysku wypracowanego przez dany podmiot – np. w formie dywidendy oraz (2) proporcjonalny udział KUKĘ w transakcjach realizowanych przez dany podmiot i odzwierciedlonych w przypisanej składce netto, np. jako reasekurator do takich transakcji. Istotne jest, że projekcja jest konserwatywna i nie uwzględnia w liczbach dodatkowych, istotnych korzyści, które pozytywnie powinny wpływać na stan rachunku IN. Są to przede wszystkim duże projekty infrastrukturalne, które mogłyby być realizowane wspólnie w Afryce czy w procesie odbudowy Ukrainy, dodatkowy know-how czy uprzywilejowana pozycja KUKĘ jako wierzyciela, która korzystnie wpływa na zmniejszenie wskaźnika szkodowości KUKĘ. Możliwe inwestycje umożliwią nie tylko na pozyskiwanie nowych projektów dla polskich eksporterów w Afryce czy Ukrainie, ale też na jeszcze lepsze zarządzanie istniejącym portfelem pod kątem ryzyka politycznego i kredytowego, co też pośrednio korzystnie wpływa na rachunek IN, a nie zostało uwzględnione w tej konserwatywnej projekcji.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2025 r.)	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw: wypłaty odszkodowań v. uiszczone składki	104,38	131,87	155,25	118,78	101,17	104,43	1 217,12
		-452,55	-590,91	-389,89	-358,29	-252,89	-263,91	-3 765,23
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby starsze oraz z niepełnosprawnością							
Dodatkowe informacje		Wskazane w tabeli powyżej koszty (składki) oraz korzyści (możliwe odszkodowania) zależą od decyzji ekonomicznych przedsiębiorstw i nie są to skutki o charakterze obligatoryjnym. Ponadto istotna część składek nie stanowi obciążenia dla przedsiębiorstwa w momencie ich zapłaty na rzecz KUKĘ, co wynika z faktu, że w produktach długoterminowych składki są finansowane kredytem, w związku z czym ich „zapłata” rozciąga się na cały okres finansowania – często 12–15-letni. Dodatkowo udzielenie przez KUKĘ zabezpieczenia gwarancyjnego powoduje obniżenie marży banku z tytułu udzielonego finansowania, przez co saldo kosztu ponoszonego przez przedsiębiorcę w rozwiązaniu z KUKĘ vs rozwiązanie w pełni rynkowe (bankowe) jest dla przedsiębiorcy kosztowo neutralne. W przypadku produktów gwarancji kontraktowych koszt pozyskania gwarancji jest znaczniejszy – w pierwszych latach będzie stanowił około 20 % kwoty gwarancji, z upływem czasu będzie rósł, zbliżając się do zrównoważenia kosztów z zyskami (od czwartego roku od wprowadzenia regulacji). Wypłaty z tytułu umów ubezpieczenia gwarantowanego odszkodowania na rzecz ubezpieczającego (ubezpieczonego) lub gwarancji na rzecz jej beneficjenta stanowią niezbywalny element mechanizmu umożliwiającego udzielanie finansowania dłużnego, czy to przez instytucje finansujące, czy to przez kontrahentów wykonawców, danych inwestycji czy umów. W przypadku ubezpieczeń gwarantowanych dotyczy to umów i inwestycji, których realizacja stanowi element polityki rządu, obarczonych zazwyczaj podwyższonym ryzykiem, którego samodzielna akceptacja na zasadach rynkowych jest utrudniona lub niemożliwa.						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Duże przedsiębiorstwa w większości skorzystają z ubezpieczeń dotyczących transformacji klimatycznej kraju, a także ze wzrostu wolumenu ubezpieczeń eksportowych wskutek zaangażowania kapitałowego KUKĘ w instytucjach						

		o podobnym profilu działania. Zwiększony zostanie także wolumen kredytów, udzielanych przez polskie banki na finansowanie inwestycji klimatycznych, eksportu oraz związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa państwa. Dodatkowo dla dużych przedsiębiorstw energetycznych i przemysłowych inwestycje w źródła gazowe to ruch strategiczny sprzyjający poprawie rentowności i bezpieczeństwa, w szczególności przekładające się na zapewnienie stabilności operacyjnej (źródła niezależne od pogody). Zastąpienie starych bloków węglowych nowoczesnymi turbinami gazowymi pozwala dużym firmom obniżyć emisję dwutlenku węgla o około 50 %. Drastycznie redukuje to koszty związane z zakupem uprawnień do emisji. Realizacja dużych bloków gazowych powinna sprzyjać zmniejszeniu presji cenotwórczej i stabilizacji rynku energii, co jest bardzo istotne z punktu widzenia przedsiębiorstw energochłonnych. W zakresie inwestycji w obronność Rzeczypospolitej Polskiej duże firmy skorzystają przede wszystkim ze względu na realizację bardzo dużych kontraktów.		
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	MŚP będą korzystać bezpośrednio ze wzrostu wolumenu ubezpieczeń gwarantowanych oraz bezpośrednio z ubezpieczeń zwiększających bezpieczeństwo państwa (start-upy). Pośrednio korzystać będą, jako poddostawcy ubezpieczających w obszarze transformacji klimatycznej kraju i polskich oraz zagranicznych dostawców eksportowych. Udzielanie przez KUKĘ gwarancji kontraktowych zapewni wzmocnienie łańcucha dostaw w kierunku od polskich MŚP do generalnych wykonawców inwestycji pokrywanych ochroną ubezpieczeniową. Realizacja dużych inwestycji gazowych wiąże się z koniecznością zaangażowania wielu firm podwykonawczych, co stanowi dodatkową szansę rozwojową dla MŚP, w szczególności w branży budowlano-montażowej (okres budowy), ale także w okresie eksploatacji, w zakresie wieloletnich kontraktów serwisowych i utrzymaniowych. Firmy z sektora MŚP skorzystają na obniżeniu presji cenotwórczej energii elektrycznej. MŚP powinny nabyć lub wzmocnić przy tym kluczowe kompetencje, co pozwoli im w większym stopniu konkurować na międzynarodowym rynku. Jeszcze większy impuls popytowy spodziewany jest wskutek realizacji programu inwestycji w zakresie obronności kraju. Oprócz wzmocnienia udziału polskich firm w łańcuchach dostaw, powinno nastąpić dodatkowo wzmocnienie firm działających w niszach technologicznych. Spodziewanym efektem jest również transfer technologii do sektora MŚP oraz zwiększenia ogólnego poziomu innowacyjności.		
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby starsze oraz z niepełnosprawnością	Wprowadzenie proponowanych zmian będzie miało pośredni wpływ na rodziny i gospodarstwa domowe – dzięki większej dostępności ubezpieczeń we wszystkich proponowanych obszarach, lokalne firmy będą miały zapewnioną stabilizację działalności gospodarczej z możliwością wzrostu obrotów, co z kolei może wpłynąć na poprawę sytuacji finansowej pracowników tych firm oraz ich rodzin.		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Podane w tabeli kwoty wynikają z przyjętych założeń dotyczących ekspozycji KUKĘ i stanowią przewidywaną wartość wypłaconych przez Korporację odszkodowań, które otrzymają ubezpieczeni i beneficjenci gwarancji.			
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu				
☒ nie dotyczy				
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy			
Komentarz: Procedura udzielania ubezpieczeń w nowych obszarach będzie taka sama, jak obecnie stosowana przez KUKĘ. W każdym przypadku przygotowywane przez ubezpieczających wnioski do KUKĘ o udzielanie ubezpieczenia zawierają i będą zawierać wyłącznie informacje:				

▪ niezbędne do oceny przez Korporację ryzyk towarzyszących ubezpieczanej transakcji, co jest koniecznym elementem prawidłowego zarządzania gospodarką finansową ubezpieczeń gwarantowanych przez Skarb Państwa, mającym na celu nieobciążenie budżetu państwa nadmiernymi wydatkami z tytułu pokrywania możliwych strat z tej działalności, a zarazem zapewnienie jej zgodności z regulacjami Unii Europejskiej zobowiązującymi państwa członkowskie do samofinansowania się ubezpieczeń udzielanych ze wsparciem państwa; ▪ do których przekazywania KUKE jest zobligowana stosownymi postanowieniami Unii Europejskiej i OECD.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Przewiduje się wpływ sprzyjający utrzymaniu miejsc pracy w sektorze elektroenergetycznym oraz niewielki wzrost miejsc pracy w nowotworzonych firmach produkujących na rzecz sektora obronnego oraz rozwijających produkcję eksportową i świadczenie usług poza granicami kraju.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojaskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Przewiduje się pozytywny wpływ ze względu na zabezpieczanie projektów ograniczających emisje oraz wspierających transformację klimatyczną i energetyczną, a także ze względu na wzmocnienie pozycji Rzeczypospolitej Polskiej na rynkach międzynarodowych.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
KUKE będzie mogła oferować ubezpieczenia w rozszerzonym zakresie rzeczowym i podmiotowym z chwilą przyjęcia przez Zarząd Korporacji stosownych uchwał produktowych, określających warunki i tryb rozpatrywania wniosków o udzielenie ubezpieczenia. Nie przewiduje się potrzeby notyfikowania szczegółowych rozwiązań (poza potencjalnym podejmowaniem reasekuracji ryzyka nadzwyczajnego) Komisji Europejskiej w celu stwierdzenia ich zgodności ze wspólnym rynkiem, ponieważ oferowane będą w przeważającej mierze płatnicze gwarancje ubezpieczeniowe oraz gwarancje kontraktowe, zgodnie z Obwieszczeniem Komisji Europejskiej w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji. Inne instrumenty niż gwarancyjne będą w mniejszym zakresie stosowane w obszarze wymiany handlowej z zagranicą – w tym przypadku będą one udzielane przez Korporację zgodnie z postanowieniami Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, uznawanymi za zgodne ze wspólnym rynkiem.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu ustawy będzie monitorowana przez Ministra Finansów i Gospodarki w cyklu półrocznym na mocy art. 16 ustawy oraz zarządzenia Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie sprawozdania o stanie rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, oraz dodatkowych sprawozdań obejmujących w szczególności sprawozdania o zawartych umowach ubezpieczenia gwarantowanego i dokonanych z tego tytułu wypłatach. Zarządzenie to po wejściu projektowanych rozwiązań w życie zostanie zweryfikowane i, ewentualnie, dostosowane do rozszerzonego zakresu rzeczowego i podmiotowego ubezpieczeń gwarantowanych. Aktualnie podstawowe mierniki służące monitorowaniu odnoszą się do płynności na rachunku IN, danych dotyczących stanu zobowiązań Korporacji – w podziale na ubezpieczenia krótkoterminowe (poniżej dwóch lat), długoterminowe i gwarancje ubezpieczeniowe, a także danych o wypłatach odszkodowań i kwot gwarancji ubezpieczeniowych, uzyskanych regresach, szkodach zgłoszonych i niezlikwidowanych.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

Raport z konsultacji
projektu ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach gwarantowanych przez
Skarb Państwa
(Nr w wykazie prac: UD380)

Podstawa prawna

Niniejszy raport został sporządzony na podstawie § 51 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin Pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych

Konsultacje publiczne i opiniowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa (zwana dalej – projektem ustawy) trwały od 11 maja do 1 czerwca 2026 r.

Projekt został skierowany do następujących podmiotów:

- 1) Polska Rada Biznesu;
- 2) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 3) Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
- 4) Business Centre Club;
- 5) Konfederacja Lewiatan;
- 6) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 7) Polska Rada Biznesu;
- 8) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 10) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 11) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 12) Polska Izba Ubezpieczeń;
- 13) Związek Banków Polskich;
- 14) Krajowy Związek Banków Spółdzielczych;

- 15) Bank Gospodarstwa Krajowego;
 - 16) Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
 - 17) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
 - 18) Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
 - 19) Izba Gospodarcza Gazownictwa;
 - 20) Polski Komitet Energii Elektrycznej;
 - 21) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie;
 - 22) Polska Izba Producentów na Rzecz Obronności Kraju
- oraz

- 1) Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Prezes Narodowego Banku Polskiego;
- 4) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
- 5) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
- 6) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 7) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Do projektu ustawy uwagi zgłosili:

- 1) Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej;
- 2) Polski Komitet Energii Elektrycznej.

Szczegółowe przedstawienie uwag wraz z odniesieniem się do nich MRiT zawarte zostało w załączonej Tabeli uwag - Konsultacje publiczne.

Wyniki uzgodnień z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Działalność lobbingowa w procesie stanowienia prawa

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania uczestnictwem w pracach nad projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677, z późn. zm.).

Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa – UD 380
Konsultacje publiczne

Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy/ pkt Uzasadnienia/ pkt OSR	Podmiot zgłaszający	Uwaga/ Propozycja zmian zapisu	Stanowisko MRiT
1.	art. 1 ust. 2 projektu ustawy; art. 2 ust. 1 i 1a projektu ustawy	Polskiego Stowarzyszenia Energetyki Wiatrowej (PSEW)	W ocenie PSEW zasadne jest rozważenie wyraźnego rozszerzenia zakresu instrumentów KUKI również na zabezpieczanie zobowiązań płatniczych odbiorców energii wynikających z długoterminowych umów sprzedaży energii elektrycznej (PPA), w szczególności corporate PPA zawieranych pomiędzy wytwórcami energii z OZE a odbiorcami przemysłowymi. W tym celu rekomendowane byłoby doprecyzowanie przepisów poprzez wskazanie, że gwarancje i ubezpieczenia gwarantowane przez Skarb Państwa mogą obejmować również należności lub zobowiązania płatnicze wynikające z takich umów. Uzasadnienie: Projekt ustawy nie przewiduje podstawy do obejmowania instrumentami KUKI ryzyka niewykonania zobowiązań płatniczych przez odbiorców energii wobec wytwórców OZE w ramach umów PPA. Tymczasem rynek corporate PPA odgrywa coraz większą rolę w finansowaniu inwestycji OZE — aktualna moc zainstalowana instalacji OZE objętych umowami cPPA w Polsce wynosi 3,2 GW (dane RE-Source Poland Hub), a instalacje te produkują ok. 4–5 TWh energii rocznie. Jedną z głównych barier dalszego rozwoju tego rynku pozostaje ryzyko kredytowe odbiorcy energii, szczególnie w przypadku podmiotów o średnim lub niższym ratingu, co ogranicza bankowe finansowanie projektów OZE nawet przy zawartej długoterminowej umowie sprzedaży energii. Projekt rozszerza co prawda zakres wsparcia KUKI o projekty zgodne z celami unii energetycznej (art. 1 ust. 2 pkt 5 lit. b), ale nie zmienia kierunku wsparcia — nadal koncentruje się na zabezpieczeniu zobowiązań podmiotu realizującego inwestycję, nie zaś jego klientów (odbiorców energii). Luka ta nie zostaje w Projekcie usunięta. Proponowane rozszerzenie jest zgodne z kierunkiem prawa unijnego: Komisja Europejska w Zaleceniu (UE) 2026/917 wprost wskazała, że	Uwaga zdaniem projektodawcy bezprzedmiotowa w odniesieniu do przedmiotowego projektu. Ustawa o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 146) umożliwia (art. 1 ust. 2 pkt 5) udzielanie przez KUKI ubezpieczeń gwarantowanych dotyczących umów i inwestycji realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, umożliwiających rozpoczęcie, kontynuowanie lub rozwijanie działalności gospodarczej wnoszącej istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, o której mowa w art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13, z późn. zm.). Zgodnie z taksonomią UE umowy i inwestycje te obejmują przede wszystkim inwestycje dotyczące OZE. Ustawa już w aktualnym brzmieniu (przed projektowaną nowelizacją) umożliwia KUKI oferowanie gwarancji płatniczych za zobowiązania odbiorców energii, o ile energia ta spełnia kryterium istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu.

			państwa członkowskie powinny zapewnić dostępność instrumentów ograniczających ryzyko finansowe związane z niewykonaniem zobowiązań przez odbiorcę, w tym programów gwarancji wspieranych przez państwo, koordynowanych z instrumentami EBI i ukierunkowanych na segmenty, w których prywatne gwarancje są niedostępne lub niewystarczające. Europejski Bank Inwestycyjny zatwierdził w 2025 r. instrument PAN-EU PPA GUARANTEE o wartości 500 mln euro właśnie w tym celu. Włączenie analogicznego mechanizmu do mandatu KUKI uzupełniłoby krajowy system gwarancyjny o brakujące ogniwo, zwiększyło dostępność finansowania projektów OZE oraz wspierało dalszy rozwój rynku corporate PPA w Polsce.	
2.	Projekt ustawy (art. 2 ust. 1a pkt 5); Uzasadnienie: art. 2 ustawy (str. 8-9)	Polski Komitet Energii Elektrycznej (PKEE)	Uwaga ogólna – rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do ochrony ubezpieczeniowej. Proponujemy rozszerzenie dostępnych instrumentów o kontraktowe gwarancje zapłaty, w tym zagraniczne (importowe) również dla przedsiębiorstw: - będących wykonawcami/dostawcami podmiotów polskich, w ramach kontraktów budowlanych zwiększających bezpieczeństwo energetyczne Polski lub - podmiotów będących zagranicznymi dostawcami maszyn/ urządzeń/ linii technologicznych - tj. zakupy z importu. (Przykładowo: ubezpieczeniowa gwarancja zapłaty dla zagranicznego/polskiego dostawcy specjalistycznych urządzeń energetycznych w ramach inwestycji gazowej lub OZE).	Uwagi zdaniem projektodawcy bezprzedmiotowa w odniesieniu do przedmiotowego projektu. Zdaniem projektodawcy gwarancje KUKI będą mogły zabezpieczać zagranicznego dostawcę (beneficjenta) w zakresie otrzymania zapłaty za towar od krajowego przedsiębiorcy, o ile będzie to uzasadnione celami umów i inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy, tj. umożliwiających rozpoczynanie, kontynuowanie lub rozwijanie działalności gospodarczej wnoszącej istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, o której mowa w art. 10 ww. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. lub zgodnej z celami i wymiarami unii energetycznej, określonymi w Krajowym Planie w dziedzinie Energii i Klimatu. Pozostaje kwestia dopasowania konkretnego produktu oferowanego przez KUKI dla inwestorów i dostawców. Poruszona kwestia zostanie wzięta pod uwagę na etapie tworzenia konkretnego produktu KUKI (po wejściu w życie przedmiotowej nowelizacji).